Proletari din toate țările uniți-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul V — Nr. 452
Marți 26 august 1958

4 pagini
Prețul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii și Silviculturii din R. P. R.

Oamenii muncii din Capitală își manifestă dragostea și atașamentul față de partid și guvern
Foto: NICU VASILE

SĂRBĂTORIREA ZILEI DE 23 AUGUST — IMPRESIONANTĂ MANIFESTARE A UNITĂȚII DINTRE PARTID, GUVERN ȘI POPOR

Parada militară și demonstrația oamenilor muncii

Țara a îmbrăcat haine de sărbătoare

23 August 1958. Zi de mare sărbătoare. Țara, pregătindu-se să o întîmpine, s-a gătit ca o crăiasă din poveste. Straie de sărbătoare și-au pus satele și orașele moldovene care au auzit primele din țară salvele de tun ale Armatei Sovietice victorioase, care au așternut primele covoare de flori în calea eliberatorilor. S-au gătit satele Dobrogei complet colectivizate, așezările tăietorilor de lemne din îndepărtații munți ai Rodnei, orașele Victoria, Onești, Bicaz apărute pe harta țării în anii ce au urmat neuitatei zile de 23 August 1944. S-a împodobit sărbătorește Capitala — glorios centru al luptei muncitorești și al insurecției armate pregătite și conduse cu înțelepciune la victorie de către partid, în zilele cînd mașina de război hitleristă primea loviturile nimicitoare ale Armatei Sovietice.

Au trecut 14 ani de la 23 August 1944. Aceștia au fost ani de lupte și victorii pe frontul muncii pașnice. In anii aceștia, țara a căpătat față nouă. Serbînd ziua de 23 August, poporul nostru s-a angajat să apere ca lumina ochilor cuceririle sale revoluționare, să înmulțească victoriile. Grăitoare în acest sens au fost parada militară și marea demonstrație a oamenilor muncii din Capitală.

Defilează armata — scut de nădejde al independenței patriei

Ora 8 și 30 de minute. In tribuna oficială iau loc conducătorii Partidului și Guvernului în frunte cu tovarășii Gh. Gheorghiu-Dej și Chivu Stoica. Trompetistul sună începerea sărbătoririi zilei de 23 August. Tovarășul general-colonel Leontin Sălăjan, ministrul Forțelor Armate, primește raportul. Insoțit apoi de generalul-maior Marcu Stan, comandantul parăzii militare, trece în revistă trupele ce așteaptă să înceapă defilarea. După trecerea în revistă a trupelor, generalul-colonel Leontin Sălăjan se îndreaptă spre tribuna oficială și rostește cuvîntul de salut în numele C.C. al P.M.R. și al guvernului. Răsună apoi solemn Imnul de Stat al R.P.R. în timp ce în depărtare se aud salve de artilerie. Incepe apoi parada militară. Primii defilează ofițerii-elevi ai Academiei Militare, viitori comandanți de unități. Pe pieptul multor ofițeri sclipesc ordine militare primite pentru acte de vitejie pe frontul antihitlerist sau pentru rezultate de seamă obținute în pregătirea de luptă și politică a militarilor.

După elevii Academiei Militare prin piață trec în pas cadențat, perfect aliniați, elevii școlilor de ofițeri. Trec apoi rînd pe rînd, infanteriștii, agerii vînători de munte, apărători dîrzi ai înălțimilor patriei, îndrăzneții marinari care veghează ca nici un pirat imperialist să nu intre nepedepsit în apele țării. Cu 14 ani în urmă prin piața unde are loc defilarea au trecut în pas alergător ostașii care mergeau să dea piept cu hitleriștii baricadați la Băneasa.

Coloana trupelor pedestre este încheiată de grăniceri și trupe de securitate. Mulți dintre grăniceri au venit în București, direct de pe graniță, să raporteze partidului și guvernului, poporului întreg, că vor veghea cu strășnicie, munca noastră pașnică, somnul fără de griji al pruncilor, dragostea tinerilor, bogățiile țării.

Uruitul șenilelor anunță intrarea în piață a trupelor blindate. Prima își face apariția infanteria moto. In mașina din fruntea coloanei stegarii poartă falnic drapelul unității pe care se văd ordinele romînești „Apărarea Patriei" clasa I și ordinul sovietic „Drapelul Roșu". Cele două ordine au fost primite pentru strălucite fapte de vitejie pe cîmpurile de luptă din Ungaria și Cehoslovacia. Cutezătorii parașutiști, amfibiile pontonierilor din regimentul ce poartă numele lui Eftimie Croitoru, eroul devenit legendar, artileria motorizată trec rînd pe rînd prin piață. Printre artileriștii aflați în coloană defilează lt. maj. Grecu Panait și cpt. Munteanu Constantin. Amîndoi au luptat cu eroism pe frontul antihitlerist. Primul era soldat, al doilea sergent. Soldatul Grecu Panait a mai trecut cu 14 ani în urmă prin piața unde defilează acum. Atunci împingea tunul cu mîinile, îl trăgea cu boii dați de țăranii din Băneasa, care ajutau armata să zdrobească pe hitleriștii ce ocupaseră aeroportul și-l foloseau pentru a așterne covor de bombe deasupra Capitalei.

Cîtă deosebire dintre înzestrarea de atunci și cea de acum a armatei noastre! Astăzi, echipată cu tehnica de luptă cea mai modernă pe care o mînuiește perfect, armata e oricînd gata să dea riposta cuvenită celor care ar îndrăzni să atenteze la cuceririle poporului nostru.

In timp ce prin fața tribunelor continuă să treacă obuziere, aruncătoare de calibru mare, piese de artilerie grea, în timp ce se pregătește să-și facă apariția în piață artileria antiaeriană, aerul vibrează de zgomotul reactoarelor ce zboară cu viteza sunetului. Luptînd din răsputeri pentru apărarea păcii, guvernul țării noastre a redus în trei rînduri efectivul forțelor armate. Amatorii de aventuri războinice, cei care încă mai rîvnesc la aurul negru și aurul holdelor noastre, să știe însă că cerul, apele, munții și cîmpiile patriei, dealurile cu livezi în care se rumenesc merele, cu vii în care se pîrguiesc strugurii sînt bine apărate.

Carele de luptă — adevărați coloși de oțel, cetăți umblătoare — încheie parada militară.

In pas cadențat trec gărzile muncitorești

Trec gărzile muncitorești

După ce părăsesc piața ultimele care de luptă, fanfara militară intonează binecunoscutul marș al partizanilor. In sunetele marșului își fac intrarea în piață gărzile muncitorești.

Șirul oamenilor îmbrăcați în uniforme albastre pare să nu aibă sfîrșit. Companie după companie defilează gărzile muncitorești. Oamenii care numai cu o zi înainte au lucrat la strung, la raboteză sau au mînuit aparatul de sudură, defilează într-o aliniere perfectă cu pas cadențat. Armele purtate pe umăr sînt atît de perfect aliniate încît pe fiecare rînd se vede o singură pușcă, pe fiecare șir o singură țeavă. Două din companiile gărzilor muncitorești sînt formate din mitraliori. Strungarul Ionescu Spirea de la uzinele Mao Țze-dun, s-a dovedit un excelent mitralior. Companiile sanitare — două la număr — încheie defilarea gărzilor muncitorești.

Trec pionierii — constructorii de mîine

După trecerea gărzilor muncitorești, fanfara execută o melodie vioaie. O fetiță cu fustă albastră, bluză albă și cravată roșie, care poartă 2 steguleţe, pătrunde în fugă în piață. Se oprește în mijlocul pieții și semnalizează. La semnalul ei se pun în mișcare coloanele de pionieri. Primele rînduri de pionieri au brațele încărcate cu flori multicolore: ei se desprind din coloană și-n aplauzele frenetice ale tribunelor și ale celor aflați în piață înmînează florile conducătorilor partidului și guvernului și oaspeților veniți de peste hotare să asiste la marea noastră sărbătoare.

Pionierii mulțumesc astfel pentru minunatele condiții de învățătură create de partid și guvern, pentru cele circa 16.000 de școli ce le-au fost puse la dispoziție, pentru taberele de odihnă organizate pe țărmul mării sau pe culmile cu aer tare ale munților. Numai în taberele organizate de sindicate și-au petrecut vacanța în vara aceasta peste 63.000 de copii.

Fără biruința obținută la 23 August 1944, copilăria celor care trec acum prin fața tribunelor, purtînd machete de cărți și caiete, echere sau raportoare, ar fi fost cenușie, lipsită de bucurii.

Constructorii de mașini raportează:

Inspre Piața Stalin se îndreaptă acum prin toate arterele orașului, oamenii muncii din Capitală. Cinstea de a deschide măreața demonstrație a oamenilor muncii revine muncitorilor uzinei ce poartă numele zilei sărbătorite. In piață intră așadar, muncitorii Uzinei „23 August".

In fruntea coloanei muncitorilor pășește un grup imens ce poartă steaguri. Dese ca spicele în lan, steagurile flutură lin în aerul nemișcat al zilei fierbinte de august. După stegari urmează un car alegoric care prezintă plastic producția întreprinderii și a celorlalte fabrici din raionul 23 August. Vagoane de marfă, linii de ciment și alte produse cu marca fabricii „23 August" pot fi găsite astăzi în țări de pe țărmurile a 3 oceane. Graficele purtate de manifestanți spun că față de trimestrul I al anului trecut producția globală a crescut cu 12 la sută. Intr-o măsură corespunzătoare a crescut și productivitatea muncii, iar prețul de cost a scăzut.

Grafice ce înfățișează succese în producție poartă și muncitorii Atelierelor Grivița Roșie, citadelă a mișcării muncitorești din țara noastră.

Trecînd prin fața tribunelor, muncitorii de la Grivița flutură eșarfe, baticuri colorate, buchete de flori. Mulți poartă pe umeri copii. Mamele se află și ele în rînd, alături de soții lor. Cîțiva ceferiști ridică deasupra capetelor cerculețe colorate cu roșu, galben și albastru care au înscris la mijloc: „23 August". Alți muncitori poartă tablouri cu chipurile marilor dascăli ai proletariatului, cu chipurile conducătorilor partidului nostru și ai partidelor frățești. Nu lipsesc nici portretele fruntașilor în producție, constructori entuziaști ai socialismului, oameni de seamă ai țării noastre.

Trec într-una, șuvoi neîntrerupt, muncitorii de la uzinele Republica. Ei raportează partidului că produc într-un singur an cît producea întreprinderea capitalistă înainte de 23 August 1944 în zece ani. In primul semestru uzinele Republica a economisit metal în valoare de aproape 800.000 de lei.

Scandînd lozinci și numele conducătorilor partidului, purtînd pancarde cu cuvinte de condamnare a agresiunii imperialiste în Orientul Arab, intră în piața Stalin muncitorii uzinelor Mao Țze-dun.

Defilează constructorii de mașini agricole

In fruntea coloanei oamenilor muncii din raionul Gh. Gheorghiu-Dej, merge carul alegoric al uzinelor „Semănătoarea". Un muncitor și o țărancă purtînd deasupra capetelor secera și ciocanul simbolizează alianța clasei muncitoare cu țărănimea muncitoare. Desenele ce acopăr carul alegoric înfățișează realizări din agricultură.

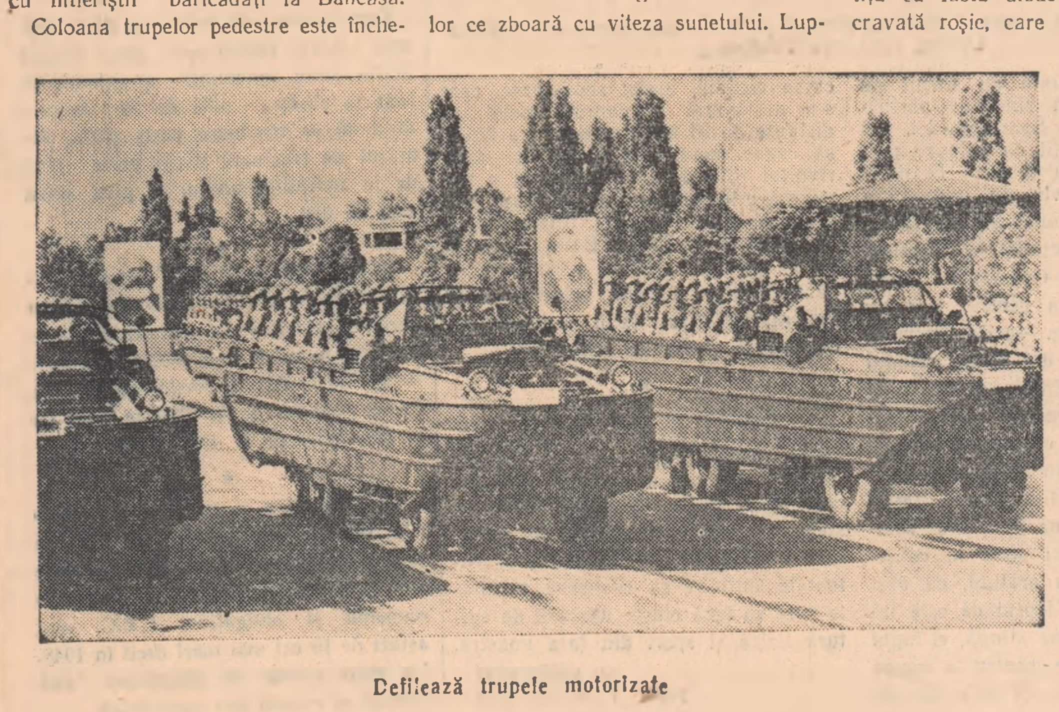
Harnicii muncitori de la Semănătoarea au primit pentru a 4-a oară consecutiv drapelul de întreprindere fruntașă pe ramură.

Muncitorii uzinei „Tudor Vladimirescu" creată în anii puterii populare, uzină care a dat agriculturii remorci basculante și primele batoze de fabricație romînească, prezintă macheta unui nou tip de autobuz. Noul autobuz elegant și încăpător, va constitui o mîndrie a industriei romînești.

Nesfîrșite, tumultoase sînt uralele cu care intră în piață harnicii muncitori ai uzinelor „Vasile Roaită".

Văzîndu-i defilînd pe harnicii constructori de mașini agricole nu poți

(Continuare în pag. 2-a)

Defilează trupele motorizate

Cu cîntecul și jocul, trec fete și băieți

PILDĂ DE HĂRNICIE

Un S.M.T. fruntaș

La redacție ne sosesc zilnic telegrame și scrisori din gospodării agricole de stat și S.M.T.-uri în care se arată că în cinstea zilei de 23 August, mecanizatorii și-au îndeplinit și depășit planul în campania agricolă de vară. O astfel de telegramă am primit și de la S.M.T. Mihăilești, regiunea Ploești care și-a realizat planul în campanie în procent de 101 la sută.

Brigada a 10-a din acest S.M.T., condusă de comunistul Marin Mareș și-a realizat — pînă la 23 August — în întregime planul anual de producție.

Planul a fost depășit

„Noi am terminat însilozările în numai 6 zile — îmi spunea zilele trecute tov. Teodor Coroieru, șeful punctului Tecuci al gospodăriei agricole de stat Țigănești. Ceva mai mult. Am însilozat și 50 tone peste plan".

Intr-adevăr, muncind cu tragere de inimă și lucrînd în echipe pe schimburi de zi și noapte, muncitorii de aici au însilozat încă de acum 2 săptămîni în cele 5 mari silozuri de beton, 300 tone de porumb furajer în amestec cu floarea-soarelui și sola.

In executarea acestor lucrări s-au evidențiat tractoristul Gheorghe Țugui, precum și muncitorii Neizer Simion, Ilișescu Elisabeta, Iotu Ion și alții.

L. ION

Cu arăturile pe terminate

In actuala campanie de vară, S.M.T. Stîlpu din regiunea Ploești a înregistrat succese frumoase. Pe data de 16 august planul de producție pe întreaga campanie, 5.500 de hantri, fusese îndeplinit și depășit cu 26 de hantri.

La 5 din cele 9 gospodării colective și anume la cele din comunele Pietroasele, Merei, Stîlpu, Costești și Gherăseni au fost terminate și arăturile de vară. Arăturile au fost terminate și la 10 din cele 27 întovărășiri agricole deservite de S.M.T. La restul unităților lucrările de arături sînt executate în proporție de 65—75 la sută. In total stațiunea a executat arături pe 927 ha din cele 1387 ha planificate.

Fruntași la executarea arăturilor de vară sînt tractoriștii Matei Vasile, Moraru Ion, Șerban Ion, Mușat Grigore și alții care și-au depășit cu mult sarcinile de plan.

Lucrări ce nu trebuie neglijate

Ultimele vești de pe ogoare anunță că pînă la data de 22 august treierișul cerealelor păioase a fost executat în întreaga țară în proporție de aproape 90 la sută. Au mai rămas de treierat suprafețe mai mari în sectorul individual, în raioanele de munte din Suceava, Hunedoara, Bacău și Regiunea Autonomă Maghiară.

Potrivit datelor sosite la Ministerul Agriculturii și Silviculturii, în regiunile București, Constanța, Galați și Timișoara, a început semănatul rapiței. Nu peste multă vreme va sosi și timpul potrivit pentru începerea însămînțării cerealelor de toamnă. Cu toate acestea, se constată că pregătirile pentru campania agricolă de toamnă se desfășoară încă nesatisfăcător. Arăturile, și îndeosebi cele necesare însămînțărilor de toamnă, se execută sub nivelul posibilităților existente mai ales în regiunile Craiova, Suceava, Iași și altele. Se impune deci folosirea cît mai completă și cu maximum de randament atît a mijloacelor mecanizate cît și a atelajelor, astfel încît ritmul arăturilor să fie peste tot accelerat. Odată cu arătura se vor încorpora și îngrășămintele naturale și chimice.

Recolta anului viitor depinde în mare măsură și de calitatea semințelor ce vor fi semănate în toamna aceasta. Pînă în prezent a fost condiționată pe țară o cantitate de peste 89.100 tone de sămînță. Se constată totuși că nu peste tot se dă atenția cuvenită acestei importante lucrări. Conducerile unităților agricole socialist-cooperatiste și țăranii muncitori cu gospodării individuale, trebuie să-și chibzuiască astfel munca încît pînă la începerea însămînțărilor de toamnă să-și asigure semințele de calitate necesare. Trebuie urgentată trimiterea probelor la laboratoarele pentru controlul semințelor. Este necesar de asemenea, să fie grăbite organizarea centrelor comunale de curățat și tratat semințele și înzestrarea lor cu cele trebuincioase. Să nu existe cultivator care să introducă în pămînt în toamna aceasta sămînță necurățată, netratată sau cu slabă putere de germinație.

Aceeași grijă se cere a fi dată punerii la punct a utilajului necesar muncilor agricole din campania ce se apropie. Tractoarele, semănătorile mecanice și cu tracțiune animală, plugurile etc., trebuie bine revizuite și reparate, astfel încît lucrările agricole din această toamnă să nu fie cu nimic stingherite.

Producției, soiuri de grîu din cele mai productive

In zilele de 19 și 20 august s-au desfășurat la Institutul agronomic „N. Bălcescu" din București, lucrările consfătuirii pe țară a specialiștilor în cultura griului, organizată de Ministerul Agriculturii și Silviculturii.

Referatele prezentate la consfătuire, cît și discuțiile care au avut loc, au scos în evidență necesitatea introducerii în cultură a unor noi soiuri de cereale potrivite condițiilor pedoclimatice specifice zonelor naturale de producție din țara noastră. S-a mai arătat că în cele 46 centre experimentare ale Comisiei de Stat pentru încercarea soiurilor, au fost încercate 88 de soiuri și linii de grîu de toamnă, din care 59 soiuri provenite din import. Rezultatele obținute au dus la concluzia că unele soiuri raionate și aflate în producție sînt depășite de alte soiuri noi, cum sînt soiul de grîu nr. 301 din Bulgaria, și de două linii de Cluj. De asemenea, la consfătuire s-a subliniat faptul că soiurile și liniile autohtone, precum și soiurile importate constituie un bogat material de cercetare pentru amelioratori, sarcina lor fiind de a continua neobosiți munca științifică pentru a da producției, în cel mai scurt timp, soiuri dintre cele mai productive.

In încheierea lucrărilor consfătuirii, tov. Marin Stancu, adjunct al ministrului Agriculturii și Silviculturii, a arătat că: „sînt necesare grîne de înaltă productivitate care să poată valorifica fondul agrotehnic îmbunătățit în condițiile agriculturii socialiste. Cerealele noastre vechi au corespuns unei agrotehnici inferioare practicate în agricultura parcelară. Cercetătorii trebuie să creeze soiuri noi, rezistente la boli, secetă, cădere și care să dea o producție de 5—6.000 și chiar 10 000 kg. la ha".

Tov. Marin Stancu a mai arătat: „se vor continua încercările cu cele mai valoroase linii create în țară și soiuri importate, precum și cu soiurile de perspectivă. De asemenea, se vor raiona pe lingă soiurile de bază pentru zonele microclimatice și cîte 2-3 soiuri de perspectivă care se vor extinde pe măsură ce producătorii se vor convinge de superioritatea lor".

La terminarea lucrărilor consfătuirea a delegat o comisie care să precizeze noua raionare a soiurilor de grîu și orz de toamnă pe teritoriul țării noastre, precum și zonele în care se va face înmulțirea acelor soiuri din import care s-au dovedit valoroase.

Sărbătorirea zilei de 23 August — impresionantă manifestare a unităţii dintre partid, guvern şi popor

Parada militară şi demonstraţia oamenilor muncii

(Urmare din pag 1)

opri gîndul să nu te poarte la agricultura de acum 15 ani.

De la tehnica agriculturii înapoiate de atunci la tehnica modernă, înaintată, este un drum lung pe care omenirea l-a străbătut în sute de ani. Cu ajutorul industriei socialiste, creată de partid, agricultura noastră îl străbate în numai 15—20 de ani.

Ei fac pămîntul să rodească

De la începutul demonstraţiei au trecut cîteva ore, dar în Piaţa Stalin continuă să se reverse, ca o apă ce nu poate fi zăgăzuită, şuvoiul coloanelor. Străzile de pe traseu sînt şi ele pline. De unde atîta lume? Se pare că Bucureştiul, ţara întreagă, şi-au dat întîlnire aici. Cînd într-un tîrziu, coloanele de muncitori iau sfîrşit, în piaţă intră bărbaţi şi femei îmbrăcaţi în frumoase costume naţionale. Ei poartă pe umeri coşuri cu legume şi fructe, aduc în braţe snopi de grîu şi tot ce rodeşte pămîntul muncit cu vrednicie.

Coloana oamenilor muncii de pe ogoarele regiunii Bucureşti este deschisă de muncitorii gospodăriei de stat Popeşti-Leordeni din Trustul Gostat de aprovizionare a Capitalei. Un mulgător fruntaş poartă un uriaş steag roşu pe care e scris că gospodăria e fruntaşă pe ţară. De la fiecare vacă, din cele 303 pe care le are gospodăria, s-a obţinut în medie pe an 3.958 de litri de lapte. Numărul litrilor de lapte livrat de gospodărie oamenilor muncii din Capitală trece de 1 milion.

Ropote de aplauze întîmpină pe colectiviştii din Dudeşti-Cioplea. Prin lozincile ce le scandează, ei mulţumesc cu profundă recunoştinţă partidului că le-a arătat calea spre belşug şi i-a sprijinit să se unească în gospodăria colectivă. Anul acesta prin produsele vîndute statului şi direct consumatorilor, gospodăria colectivă va obţine peste 500.000 de lei venit bănesc la suta de ha.

Muncindu-şi pămîntul cu maşini moderne, membrii unităţilor cooperatiste au obţinut producţii ce lasă departe în urmă recoltele sectorului individual. Aceste producţii sînt un puternic îndemn pentru cei care nu au păşit încă în gospodării şi întovărăşiri. Astăzi mai mult de jumătate din numărul familiilor de ţărani muncitori şi circa 60 la sută din suprafaţa agricolă a ţării sînt cuprinse în sectorul cooperatist-socialist. Ca mîine ţara întreagă va fi un singur ogor.

Parada sportivilor

Aşteptaţi cu nerăbdare ca totdeauna, sportivii şi-au făcut apariţia în piaţă. S-au oprit în faţa tribunei oficiale executînd felurite exerciţii de gimnastică. Sportivii clubului „Rapid" au înscris cu trupurile lor iniţialele patriei noastre scumpe. Dinamoviştii au format din mers o minunată piramidă. Forţa şi îndemînarea lor stîrneşte nesfîrşite ropote de aplauze.

In rîndurile sportivilor de la clubul „Dinamo" au defilat fiii Deltei, Ismailciuc şi Alexe. Condiţiile minunate create sportului în ţara noastră au permis celor doi pescari să ajungă la o măiestrie sportivă ce nu are egal în lume. In 1956 au cucerit titlul de campioni olimpici făcînd ca în îndepărtata Australie, unde au avut loc întrecerile, drapelul ţării noastre să fie înălţat pe cel mai înalt catarg. In anul următor, au devenit campioni europeni, iar numai cu cîteva zile în urmă, în cinstea lui „23 August" au cucerit, printr-un admirabil efort de dîrzenie şi voinţă, supremul titlu de campioni mondiali.

A fost, defilarea sportivilor, bilanţ şi angajament. Bilanţul unor minunate succese. Angajament că pe viitor sportivii vor lupta şi mai dîrz pentru cinstirea culorilor patriei.

Entuziasmul oamenilor muncii din întreaga ţară a fost de nedescris

Manifestaţii înflăcărate desfăşurate într-un entuziasm de nedescris au avut loc în întreaga ţară. În fiecare oraş, în fiecare sat.

Constanţa, prima regiune cu agricultura complet colectivizată a cunoscut din plin freamătul marii sărbători. Clocotitoare ca o lavă au răsunat uralele muncitorilor constănţeni, ale mecanizatorilor şi colectiviştilor. După gărzile muncitoreşti şi coloana docherilor şi a marinarilor au defilat în uruitul puternicelor tractoare UTOS-26 produse de industria noastră, tractoriştii fruntaşi din cele 33 de S.M.T.-uri şi 56 de gospodării agricole de stat. In camioane au defilat colectivişti raportînd că unităţile din care fac parte îşi socotesc veniturile în milioane, produsele în zeci şi sute de vagoane. Pancarta purtată de colectiviştii din Pecineaga anunţă că gospodăria lor a vîndut statului 550.000 de kg de grîu cu 5 vagoane mai mult decît contractase.

Galaţii, oraşul pe care hitleriştii în furia lor turbată au vrut să-l transforme în morman de ruine, creşte astăzi mai repede ca pruncul din poveste. Brigadierii veniţi la chemarea organizaţiilor de tineret să ridice noile cartiere ale oraşului, au defilat alături de muncitorii şantierului naval şi ai celorlalte întreprinderi din Galaţi, alături de colectiviştii din Pechea care au raportat cu mîndrie că planurile întocmite în urma consfătuirii de la Constanţa se îndeplinesc cu succes în marea lor gospodărie ce cuprinde peste 4.000 de ha.

In Regiunea Autonomă Maghiară în ziua de 23 August au luat fiinţă 2 gospodării colective.

La Iaşi, colectiviştii şi întovărăşiţii care numără 50 la sută din totalul ţăranilor muncitori au defilat alături de oamenii de ştiinţă care-i ajută să sporească rodnicia pămîntului. Aşişderea au defilat colectiviştii şi întovărăşiţii şi pe străzile Craiovei, Timişoarei şi Clujului.

Colectiviştii şi cooperatorii din Gura Jiului, raion complet cooperativizat, au manifestat în ziua de 23 August cu deosebită însufleţire. In celălalt capăt al ţării, prin piaţa centrală din Satul Mare, au defilat colectiviştii din Păuleşti. De cînd au intrat în gospodărie, ţăranii muncitori din Păuleşti, s-au mutat în case noi. Opaiţul îşi are loc astăzi numai în muzeul satului. In case şi pe străzi, s-a aprins constelaţia becurilor electrice. In curînd, colectiviştii din Păuleşti vor introduce în locuinţe gazul metan.

Pentru cît s-a schimbat viaţa lor în anii aceştia, oamenii muncii au demonstrat cu frenezie pentru partid şi guvern, pentru măreaţa zi de 23 August deschizătoare de orizonturi noi pentru toţi cei ce muncesc, pentru patria noastră liberă şi înfloritoare.

ASPECTE

In sate de pe valea rîului Ilfov

In sala încăpătoare, frumos pavoazată, muncitorii şi tehnicienii Staţiunii de cercetări piscicole Nucet, raionul Tîrgovişte, s-au adunat pentru a cinsti marea sărbătoare a poporului nostru. Vorbind despre însemnătatea zilei de 23 August, cercetătorul principal Aruchelian Izabela a făcut şi un scurt bilanţ al realizărilor staţiunii. Tehnicienii ajutaţi de muncitori obţinuseră un însemnat succes. Fusese atins unul din obiectivele de seamă ale cercetătorilor piscicoli din Nucet: crearea unui soi de crap rezistent la boli şi îndeosebi la hidrofizie, o boală ce face ravagii în unele iazuri şi bălţi din lunca Dunării. S-a obţinut un metis sănătos din speciile de crap galiţian fără solzi şi lanzitz cu solzi, cu o creştere mai rapidă decît crapul sălbatic de baltă. Staţiunea care produce puiet de crap selecţionat a dobîndit în acest an şi o creştere însemnată a producţiei, astfel că circa 20-25.000 kg de crap vor fi furnizate pentru repopularea bălţilor, iazurilor şi eleşteelor din ţară.

...Satele comunei Nucet sînt gătite şi ele sărbătoreşte. Sătenii sînt la cîmp. Ei cinstesc prin muncă marea sărbătoare. Pentru întovărăşiţii din satul Cazaci executarea muncilor în comun a devenit o obişnuinţă. De pildă, la grîul de toamnă, al cărui treierat s-a terminat luna trecută, aratul, însămînţatul, plivitul şi recoltatul l-au făcut împreună. Şi nu s-au mirat cînd recolta obţinută de ei a depăşit cu 375 de kg la ha pe cea a individualilor. De aceea, ei fac acum tot în comun pregătirea terenului pentru însămînţările de toamnă.

Către amurg se întorc de la cîmp ţăranii muncitori şi întovărăşiţii din satele Nucet şi Cazaci, care au sărbătorit prin muncă ziua de 23 August. In faţa căminului cultural din Cazaci cîntă taraful de lăutari. Se adună fete mîndre, cu garoafe în cosiţe, tineri în straie curate. Se prind în horă. Se adună şi bătrînii. Chiotele de veselie se revarsă în înserarea de august peste lunca rîului. Petrec oameni liberi, stăpîni pe munca lor.

Şcoala nr. 2 din Vădurele

Comuna Gîndeşti din raionul Buhuşi are astăzi 6 şcoli elementare.

Satul Vădurele, care ţine de comuna Gîndeşti, are şi el o şcoală. Dar casele acestui sat sînt răspîndite pe coaste de munte, prin poenile de la poalele pădurii. Un grup de cîteva zeci de case de la punctul Poiana Ulmului se află la o depărtare de peste 5 km de şcoala din centrul satului. Pentru a veni în ajutorul şcolarilor de la Poiana Ulmului, sfaturile populare raional şi comunal au sprijinit înfiinţarea unei şcoli în această parte a satului.

La înfiinţarea noului aşezămînt de cultură, care poartă numele de „Şcoala numărul 2 din Vădurele" au muncit cu tragere de inimă deputaţii Octav Popescu, Mestecăneanu Haralambie şi Onciu Ion, precum şi preşedintele sfatului popular local Stan Ion.

TACHE VASILACHE
corespondent

Se electrifică ultimele străzi

Trei ulicioare, în care mai pîlpîie seara la ferestre luminile palide ale lămpilor de petrol. Trei ulicioare în care de cîteva zile e mare fierbere. Azi, mîine vor sosi electricienii să întindă sîrmele pe stîlpii de-acum instalaţi. Sătenii discută pe la porţi cu însufleţire marele eveniment. In curînd se va aprinde lumina electrică şi pe străzile lor, şi cu aceasta se va termina definitiv electrificarea comunei Otopeni, din regiunea Bucureşti. Prin muncă voluntară, ţăranii muncitori de aici au cărat materialele au săpat gropile şi au instalat stîlpii. Cu multă tragere de inimă a muncit Eftimie Marin, deputat în sfatul comunal, Gheorghe Dobre şi Gheorghe Ilie.

Un cinematograf modern

In comuna Bocşa Vasiovei din raionul Reşiţa a fost terminată de curînd noua clădire a cinematografului sătesc. Localul spaţios, dotat cu mobilier frumos şi aparate de proiecţie moderne va adăposti, începînd de săptămîna viitoare, sute de spectatori ce vor viziona filme documentare legate de lupta pentru transformarea socialistă a agriculturii şi sporirea producţiei agricole, cît şi filme artistice de lung metraj.

Sătenii din Bocşa Vasiovei mulţumesc partidului şi guvernului pentru această nouă realizare ce constituie o mîndrie a satului lor.

EMANOIL MARE
corespondent

O întrebare a căpătat RĂSPUNS

Centre de preluare a laptelui se găsesc cu duiumul. Aproape fiecare comună are centrul ei. Centrele de prelucrare a laptelui sînt mai rare. Două, trei într-un raion. Uneori nici atîtea. Raionul Filimon Sîrbu are 2 centre de acest fel. Unul e în comuna Ianca. Acesta e un centru tînăr. Deserveşte gospodăriile colective din preajmă. A luat fiinţă datorită lor. Iată cum:

A fost un timp cînd gospodăriile colective din Ianca şi din satele vecine nu prea creşteau vaci de lapte. Colectiviştii spuneau fie că n-au furaje suficiente pentru întreţinerea lor, fie că le lipsesc adăposturile. Ei au fost învăţaţi cum să asigure furajele, ajutaţi să construiască adăposturi. Au fost cumpărate după aceea şi primele vaci. Curînd însă, numărul vacilor a scăzut în loc să crească.

— Oraşele mari sînt departe, cui să vindem laptele? spuneau colectiviştii.

Intrebarea era întemeiată. Intr-adevăr, cui să-l vîndă? Brăila şi Bucureştiul nu erau la cîţiva paşi. Transportat în bidoane pînă acolo, laptele se strica. Apoi, chiar dacă nu s-ar fi stricat, nu era rentabil pentru gospodărie să-l transporte aşa departe. In timp ce gospodăriile n-aveau cui vinde laptele, fabrica de brînză şi unt din Brăila era adesea nevoită să stea din pricină că n-avea ce prelucra.

Insemnări despre un centru de preluare şi prelucrare a laptelui

Din aceste nevoi ale gospodăriilor colective şi ale industriei s-a ivit centrul de prelucrare a laptelui din comuna Ianca. N-am să vorbesc despre întreaga activitate a centrului. E deajuns, cred, să spun că el prelucrează laptele trimis de 6 gospodării colective. Cele din comunele Plopu şi Oprişeneşti îi trimit zilnic cîte 200 de litri fiecare.

O parte din lapte este dat spitalului şi dispensarului din comună sau vîndut salariaţilor din Ianca. Cea mai mare parte se prelucrează. După ce trece prin separator şi se extrage smîntîna, laptele este transformat în caş sec. Smîntîna şi caşul sec sînt trimise fabricii din Brăila. Din smîntînă se fabrică unt. Din caşul sec, brînza cunoscută sub numele de Dorna.

Prin înfiinţarea centrului din Ianca şi a altora de acest fel în raioanele regiunii Galaţi, atît gospodăriile colective cît şi fabrica au avut numai de cîştigat. Cîştigă în primul rînd gospodăriile. Preţul e bun şi-i în funcţie de procentul de grăsime pe care îl are laptele. Intr-o singură dimineaţă, gospodăriei din Plopu i s-a plătit (datorită procentului de grăsime ridicat) cu 22 de litri mai mult lapte decît adusese (107 litri în loc de 85).

Avînd unde să desfacă laptele în condiţii avantajoase, gospodăriile colective din Ianca şi din împrejurimi sporesc numărul vacilor, iau măsuri pentru îmbunătăţirea rasei lor.

La creşterea şeptelului de animale, centrul aduce astfel o modestă dar evidentă contribuţie.

M. HOBIŢAN

LUÎNDU-SE MĂSURILE CE SE IMPUN

Sfecla de zahăr va fi predată la timp

La tînăra fabrică de zahăr din Livezi, am găsit un ziar apărut în Craiova în anul 1939. Ziarul scria ca despre un fapt senzaţional că un anume Gheorghe Beica, de prin părţile Calafatului, a însămînţat 2 ha. cu sfeclă de zahăr. Ziarul făcea şi un pronostic: „Beică n-o să se aleagă cu nimic de pe cele 2 ha. Solul şi clima Olteniei nu sînt favorabile unei culturi atît de pretenţioase".

Că afirmaţia ziarului craiovean cu privire la solul şi clima Olteniei nu avea nici un temei, ne-o dovedeşte faptul că în Oltenia peste 18.000 de ha. sînt cultivate astăzi cu sfeclă, iar anul trecut, la Livezi, a început să producă cea mai modernă fabrică de zahăr din ţară.

Unii ţărani muncitori din regiunea Craiova cultivă sfecla de zahăr de vreo 5—6 ani, dar numai o dată cu intrarea în producţie a fabricii, cultura sfeclei de zahăr s-a extins. Avem şi aici unul din acele minunate exemple care ne arată cum industria deschide noi orizonturi agriculturii.

Intre contractanţi şi fabrică legătura e permanentă

Străduindu-se ca să asigure în limita regiunii şi a cîtorva raioane învecinate cantităţi de sfeclă suficiente pentru întregul sezon de producţie, organele de teren ale fabricii au încheiat contracte cu peste 30.000 de producători. Cu aceştia s-a ţinut o legătură permanentă. Fabrica le-a pus la dispoziţie sămînţa necesară şi circa 180 de vagoane de îngrăşăminte chimice, care au fost aplicate pe 4.750 de hectare. Asistenţa agrotehnică a fost asigurată de tehnicienii şi inginerii agronomi ai fabricii. La îndemnul lor, unele unităţi cooperatiste au irigat culturile de sfeclă. Gospodăria agricolă colectivă din Fărcaşele, bunăoară, a irigat 30 de hectare, iar cea din Stoineşti 10 hectare. Trebuie spus că organele de teren ale fabricii s-au orientat în încheierea contractelor spre unităţile cooperatiste; acestea deţin 64 la sută din suprafaţa cultivată în regiune cu sfeclă de zahăr.

Ce cîştigă contractanţii

Paralel cu pregătirile ce se fac pentru preluarea sfeclei ce urmează a se recolta în curînd, fabrica încheie noi contracte pentru anul viitor. Găsesc de aceea nimerit ca, pe scurt, să arăt ce cîştigă contractanţii. Iată un exemplu. Gospodăria agricolă colectivă din Fărcaşele, are, după cum am mai spus, 30 de hectare cultivate cu sfeclă de zahăr. Ea a primit ca avans la încheierea contractului 27.000 de lei şi 360 de kg. de zahăr. Recent, s-a făcut evaluarea producţiei. Specialiştii fabricii au constatat că gospodăria va recolta cel puţin 35.000 de kg. la ha. La predarea sfeclei, gospodăria va mai primi, potrivit contractului, circa 360.000 de lei, 9.000 de kg. de zahăr şi peste 315 tone de borhot. Veniturile mari, care se obţin din cultura sfeclei, a determinat gospodăria să ia hotărîrea de a mări pentru la anul suprafaţa destinată acestei culturi.

Munca pentru preluarea sfeclei a început

Recoltatul va începe la sfîrşitul lui august sau în primele zile ale lunii septembrie. Deci, peste cîteva zile primele vagoane încărcate cu sfeclă vor intra pe porţile fabricii. Ca sfecla să poată fi preluată la timp şi în bune condiţii de la contractanţi, fabrica a început din vreme pregătirile. Mai întîi s-a mers din cultivator în cultivator şi s-a făcut evaluarea producţiei. Fabrica trebuie să ştie pe ce cantităţi de sfeclă poate conta. Apoi, fabrica şi-a instruit organele de teren. Ele vor îndruma pe fiecare cultivator să strîngă sfecla la timpul optim; vor avea grijă ca noua recoltă să fie depozitată potrivit cerinţelor şi transportată fără pierderi în gările cele mai apropiate. La bazele de recepţie din gări s-au asigurat deja rogojinile, varul, coşurile, furcile de încărcat precum şi toate celelalte materiale necesare. Totodată s-au întocmit cu organele C.F.R. şi I.R.T.A. planurile de transport. Rampele de încărcare din gări şi magaziile au fost curăţate şi dotate cu peste 70 de cîntare basculante. Cîntarele au fost reparate şi verificate.

Aşa dar, producătorii vor putea să-şi predea sfecla în cele mai bune condiţii. Fabrica ştie că de felul cum lucrează cu producătorii depinde realizarea planului de contractări pentru anul viitor. După felul cum se desfăşoară încheierea de noi contracte, se poate spune cu siguranţă că planul va fi depăşit. In atenţia fabricii stă şi problema măririi producţiei la hectar. Ea s-a străduit să asigure o cantitate cît mai mare de îngrăşăminte chimice şi în special de îngrăşăminte azotoase care le-au lipsit anul acesta. Totodată, fabrica propune ca S.M.T.-urile din regiune să fie înzestrate cu mai multe motoare şi pompe în scopul extinderii culturii sfeclei de zahăr în sistem irigat.

GH. ROŞU

Fruntaşi pe raion

Locuitorii comunei Smeeni din raionul Buzău sînt fruntaşi la predarea cerealelor contractate şi a cotelor de carne pe anul 1958.

Zeci de mii de kg grîu au fost predate în contul contractelor încheiate de „Recolta" cu unităţile cooperatist-socialiste. O cantitate de 2 ori mai mare a fost preluată de bazele de recepţie ca urmare a contractelor încheiate cu producătorii agricoli de către cooperativa de consum din comună. Plata muncilor S.M.T. s-a făcut în procent de sută la sută.

Deşi pînă la sfîrşitul anului mai sînt 4 luni, ţăranii muncitori din Smeeni au achitat 97 la sută din cantitatea de carne ce o datorau statului drept cotă.

Fruntaşi la predarea cerealelor contractate şi a cotei de carne sînt ţăranii muncitori din circumscripţia electorală comunală Nr. 3.

C. BERESCU
corespondent

INFORMAŢII

In regiunea Craiova continuă cu avînt acţiunea de însilozare a furajelor. In unităţile socialist-cooperatiste au fost însilozate peste 17.000 de tone de furaje, ceea ce reprezintă 40,9 la sută din plan. In unele unităţi printre care cele din raioanele Segarcea, Gura Jiului şi Băileşti, au fost însilozate pentru fiecare bovină 4,2—4,5 tone de furaje.

★

Pînă zilele trecute în regiunea Bucureşti s-a preluat aproape 90 la sută din cantitatea de grîu contractată în acest an. In multe raioane printre care Lehliu, Urziceni, Răcari şi altele, se preiau ultimele cereale contractate. Aproape 800 de unităţi socialist-cooperatiste au terminat predarea grîului contractat. Multe gospodării colective au livrat însemnate cantităţi de grîu peste prevederile contractuale.

★

De curînd Ministerul Agriculturii şi Silviculturii a înfiinţat în Bucureşti la Halele centrale Obor, un laborator central care să rezolve problemele ce sînt legate de controlul alimentelor, furajelor şi morţii prin intoxicaţie a animalelor, păsărilor şi albinelor. Laboratorul este utilat conform ultimelor cerinţe ale tehnicii moderne. Scopul activităţii acestui laborator este de a ajuta unităţile agricole socialist-cooperatiste, îngrăşătoriile, fermele, gospodăriile particulare etc., în stabilirea unui control riguros asupra calităţii produselor alimentare de origină animală, destinate consumului intern şi exportului, precum şi în stabilirea valorii nutritive şi igienice a hranei date animalelor şi păsărilor etc.

★

In toată ţara continuă pregătirile pentru campania însămînţărilor de toamnă. Astfel, pînă zilele acestea s-au executat arături pentru însămînţări pe o suprafaţă de 258.000 ha din care numai la gospodăriile colective 180.000 ha. Totodată s-au condiţionat aproape 90.000 tone seminţe din care la gospodăriile de stat 42.870 tone, iar la gospodăriile colective 12.700 tone.

★

In anii puterii populare în regiunea Stalin s-au electrificat 122 de sate, adică de 2,5 ori mai mult decît în timpul regimului burghezo-moşieresc. De asemenea, au fost construite şi date în exploatare noi termocentrale şi hidrocentrale.

★

Zilele trecute în regiunea Iaşi au fost inaugurate 3 gospodării colective care au primit denumirea de „23 August". Ele cuprind aproape 300 de familii de ţărani muncitori.

★

In ultima vreme arăturile de vară s-au intensificat mult. Astfel, pînă zilele trecute arăturile de vară s-au executat pe o suprafaţă de peste 1.650.000 de hectare din care la gospodăriile agricole de stat aproape 430.000 de hectare, la gospodăriile colective peste 350.000 de ha, în întovărăşiri agricole 252.000 de ha. In sectorul individual au fost arate circa 518.000 ha.

★

Constructorii de tractoare de la uzinele „Ernst Thälmann" din Oraşul Stalin şi-au îndeplinit angajamentul luat în cinstea zilei de 23 August dînd 80 de tractoare peste plan. Numărul de tractoare livrat peste plan de la începutul anului şi pînă acum este de 380.

★

In urma măsurilor luate după consfătuirea de la Constanţa, la gospodăria agricolă colectivă din Sîntana, regiunea Oradea, numărul taurinelor a crescut de la 130 la 215, al vacilor de la 61 la 72, al ovinelor de la 1701 la 1811 iar al porcinelor de la 435 la 643.

★

La 30 iunie a. c. numărul depunătorilor la casele de economii din întreaga ţară s-a ridicat la 2.584.000. Sumele economisite de depunători pe librete de economii şi obligaţiuni C.E.C. sînt astăzi de 15 ori mai mari decît în 1948. Un mare număr de depunători sînt oameni ai muncii din agricultură.

Numeroşi tineri de pe ogoarele patriei la finalele Spartachiadei de vară

Tinereţea, voioşia şi entuziasmul au domnit din plin, timp de patru zile, pe stadionul „Tineretului" şi la baza sportivă „Dante Gherman" din Bucureşti care au fost gătite sărbătoreşte pentru a găzdui etapa finală a concursurilor din cadrul celei mai mari competiţii sportive de masă, Spartachiada de vară a tineretului, ediţia 3-a. Spectatorii prezenţi aci, în aceste zile, au putut admira evoluţia, în cadrul acestor concursuri sportive, a unui număr masiv de tineri şi tinere care lucrează pe ogoarele patriei noastre, printre care erau ţărani muncitori din G.A.S.-uri şi G.A.C.-uri, tractorişti de la S.M.T.-uri şi muncitori de la centrele mecanice agricole. Aceştia au reuşit alături de ceilalţi participanţi în număr de peste 1000, — cei mai buni din toate regiunile ţării, — să transforme întrecerile finale într-o adevărată sărbătoare a sportului de masă. Prin ţinuta sportivă, prin frumoasa comportare, prin dîrzenia cu care s-a luptat pentru a obţine rezultate cît mai bune, aceste concursuri s-au ridicat la un nivel superior ediţiilor precedente. In general, concurenţii şi-au disputat întîietatea cu multă pasiune şi cîştigătorii n-au putut fi cunoscuţi decît în ultima zi a întrecerilor.

Echipa de oină a ţăranilor muncitori din comuna Băduleasa, raionul Turnu Măgurele, campioană a Spartachiadei

La oină, titlul de campioană pe ţară a Spartachiadei, a revenit formaţiei „Avîntul" din comuna Băduleasa raionul Turnu Măgurele, care a cîştigat toate întîlnirile din cadrul turneului final, unde au participat 6 echipe. O frumoasă comportare a avut şi echipa „Lăpuşul" din Tg. Lăpuş, regiunea Baia Mare, clasată pe locul 2, precum şi tînăra formaţie „Steagul Roşu" din comuna Horgeşti, reg. Bacău, care a ocupat locul 3. Ultima echipă, care numără o serie de ţărani muncitori fruntaşi ca Vasile Mălin, S. Maxim, Constantin Chifoi, Ion Tătaru etc., a constituit revelaţia acestei competiţii, reuşind să întreacă echipa „Cricovul", campioana regiunii Ploeşti, care candida pentru primul loc.

Turneul de handbal băieţi a furnizat o serie de meciuri spectaculoase disputate cu multă ardoare aşa cum rar se pot vedea chiar la întîlnirile dintre echipele care activează în prima divizie. Aci, o contribuţie deosebită a avut formaţia „Victoria" din Lovrin, regiunea Timişoara, care este alcătuită în mare majoritate din colectivişti şi muncitori agricoli de la I.C.A.R. De asemenea, trebuie să menţionăm şi formaţia „Unirea" din Sîntana, regiunea Oradea, care s-a clasat pe locul II înaintea unor echipe cu mai multă experienţă competiţională. Din această echipă, face parte tractoristul L. Kaufman de la S.M.T. Sîntana, şi Gh. Moldoveanu, Mihai Moldoveanu, Iosif Herman, Gheorghe Moşu etc., care lucrează la gospodăria de stat din comună.

Ţăranul muncitor Ion Badea din comuna Trestieni, regiunea Bucureşti, campion la proba de biciclete semicurse

Echipa de handbal a muncitorilor agricoli şi ţăranilor muncitori din comuna Lovrin, regiunea Timişoara

Intrecerile la trîntă au stîrnit un deosebit interes în rîndurile participanţilor la finalele Spartachiadei. Cei prezenţi au răsplătit cu aplauze partidele la care s-au întrecut Francisc Draşcovan, colectivist în gospodăria colectivă „Viaţa Nouă"-Sighet, Geauzar Giumacai, colectivist în comuna Cobadin, regiunea Constanţa, Vasile Nicolae, mecanic la centrul mecanic agricol din Ciulniţa, Vasile Fiscuteanu, ţăran muncitor din Milaş, raionul Sălmaş, Ştefan Andronic, muncitor la S.M.T. comuna Hemeniş, raionul Bacău, Thomas Zinc, colectivist la gospodăria colectivă din Rupea etc.

Despre ciclistul Ion Badea, ţăran muncitor din comuna Trestieni, raionul Răcari, am mai scris în coloanele ziarului nostru arătînd, că deşi este handicapat de faptul că este invalid, îi lipseşte mîna stîngă, el luptă cu multă tenacitate pentru a ocupa un loc cît mai bun. Şi iată că în cursa ciclistă, proba semi-curse, care s-a desfăşurat în cadrul finalei, pe distanţa de 20 km Ion Badea a reuşit să ocupe locul I şi a cucerit mult rîvnitul titlu de campion, dînd o minunată pildă de dîrzenie şi elan. La proba biciclete oraş-fete, tînăra Dumitra Filip de la S.M.T. Balta Albă s-a clasat pe locul II. De asemenea, tînăra Niculina Ciolan, colectivistă în Tohani, regiunea Stalin, a ocupat locul III la proba de semi-curse.

★

Participanţii la finalele Spartachiadei s-au întors acum acasă, la locurile lor de muncă, unde vor lucra cu mai multă rîvnă pentru a obţine noi succese în producţie şi pe terenurile de sport. Ei vor continua să se pregătească mai bine, pentru ca şi la viitoarele întîlniri să realizeze rezultate care să facă cinste mişcării de cultură fizică şi sport din ţara noastră.

M. LERESCU
Foto: F. BICIUŞCA

ȘTIRI DIN GOSPODĂRIA COLECTIVĂ TUZLA

• *Efectivul de animale matcă al gospodăriei colective din comuna Tuzla, raionul Negru Vodă, numără 52 vaci, 830 oi și 36 scroafe. Pînă la sfîrșitul anului numărul lor va fi de 79 vaci, 1.100 oi, peste 40 scroafe, 200 gîște și 400 rațe.*

• *Producția zilnică de lapte a vacilor a crescut simțitor. Astfel de la 1,2 litri lapte pe cap de vacă furajată cît era în 1956, producția de lapte a crescut în 1957 la 7—8 litri, iar în 1958 la 8—9 litri.*

• *Convinși fiind de avantajele hrănirii animalelor cu nutrețuri murate, colectiviștii din Tuzla, au hotărît ca în acest an să însilozeze 1.900 tone. Hotărîrea lor a început să fie tradusă în fapte. Pînă acum au fost însilozat stuf, papură, porumb furajer, secară, în total peste 300 tone.*

Au văzut cu ochii lor

Nu de mult un mare grup de țărani muncitori din comuna Pușcași, raionul Iași, au vizitat colectiva din Pribești. Această gospodărie colectivă care cuprinde 232 familii și dispune de 1.000 ha, a obținut rezultate foarte bune. Viața colectiviștilor este cu fiecare an mai îmbelșugată.

Cînd s-au întors de la Pribești 40 întovărășiți din Pușcași printre care comuniștii Mocanu Ștefan, Știrbu Ion și alții, au făcut cerere de a se înscrie în colectivă. Și acum cîteva zile a luat ființă gospodăria agricolă colectivă „23 August".

La festivitate au participat țărani muncitori din peste 20 de comune. Președinte al gospodăriei colective a fost ales harnicul țăran Hîncu Alexandru.

Exemplul întovărășiților din Pușcași a fost urmat și de cei din Sauca care au făcut în scurt timp 32 de cereri, de întovărășiții din Portari, comuna Zopodeni care au făcut 20 de cereri și de membrii întovărășirii din Hîrșova care au făcut 11 cereri pentru gospodăria colectivă.

RĂSPLATĂ binemeritată A MUNCII

Am ajuns la gospodăria agricolă colectivă din Vaida, raionul Oradea, într-o zi de sărbătoare: ziua împărțirii avansului de 40 la sută.

Toți colectiviștii se aflau în incinta gospodăriei, unde domnea o atmosferă de petrecere și voie bună. Rînd pe rînd colectiviștii primeau răsplata muncii de pînă acum.

Iată-l pe Cziriak Emeric, unul din cei mai harnici colectiviști. Pentru zilele-muncă efectuate împreună cu soția și copiii, Cziriak Emeric a primit, numai ca avans de 40 la sută, 978 kg grîu, 326 kg orz și suma de lei 3.912. Cu brațele vînjoase, colectivistul urcă sac după sac în căruță. Dar pe cîntar au mai rămas 6 saci. Să fi obosit Cziriak baci? Nu. Așa ceva nu i se poate întîmpla. Cele 300 kg reprezintă cantitatea de grîu contractată de el în primăvară cu statul. „Sînt mîndru — a spus el — că pot contribui și eu la umplerea magaziei statului cu bucate. Aceasta este în folosul nostru al tuturor".

Asemenea gînduri înălțătoare nutresc cei mai mulți dintre colectiviști. De exemplu, bătrînul Vereș Alexandru (bătrîn ca ani dar tînăr ca putere) face un semn magazionerului. „Pune măi deoparte 200 kg. grîu, știi doar că am contractat cu statul".

A urmat la rînd colectivistul Kiss Alexandru. Pentru zilele-muncă făcute împreună cu familia a primit ca avans, de 40 la sută, 906 kg. grîu, 302 kg orz și 3.624 lei. Cu căruțele pline au plecat și colectiviștii Acs Alexandru, Tolvay Geza, și mulți alții.

N-am stat să asist la împărțirea avansurilor tuturor colectiviștilor. Treburile mă chemau și în altă parte. Cînd am plecat am înțeles și mai bine bucuria oamenilor, încrederea cu care vorbeau despre viața și munca lor. Prin munca înfrățită și prin aplicarea metodelor înaintate, condițiile climaterice nefavorabile au fost în mare parte învinse. Am trecut apoi printre lanurile de porumb ale colectiviștilor, care sînt de o frumusețe rară. Zeci de hectare de porumb hibrid din soiul Wisconsin și Varvic, care parcă ar fi în întrecere. Se pare că soiul Wisconsin a luat-o înaintea soiului Varvic care promite o recoltă de 9.000—10.000 kg la hectar. Nu mai este mult timp și lanurile de porumb își vor evalua recolta bogată. După cum se vede încrederea în viitor a colectiviștilor are o bază concretă.

Am lăsat în urmă oameni fericiți. Și au de ce să fie. Avansul de 40 la sută din acest an reprezintă aproape atît cît luau cu cîtiva ani în urmă pe întregul an. Mulți țărani muncitori cu gospodării individuale privesc cu interes rezultatele obținute de colectiviști. Pentru mulți dintre ei acesta poate va fi ultimul an ca țărani individuali. Recoltele gospodăriilor colective constituie pentru ei un exemplu demn de urmat.

Ing. Ioan ROCSIN
corespondent

Noi ogoare unite

☆ *Rezultatele bune obținute de colectiviști și întovărășiți fac ca tot mai mulți țărani muncitori să pășească alături de ei. Astfel numărul celor care depun în aceste zile cereri pentru înscrierea în unitățile agricole cooperatiste, crește tot mai mult.*

☆ *De curînd, 123 familii de țărani muncitori din comuna Teluș, raionul Alba au inaugurat a 7-a întovărășire agricolă. În comuna Cib, a aceluiași raion, 144 familii au format o întovărășire agrozootehnică, care pe lîngă 825 de ha teren agricol au adus și 522 de oi din care 170 capete au fost repartizate pentru fondul de bază.*

☆ *Nu de mult, în comuna Arsache din raionul Giurgiu, 152 familii de țărani muncitori convinși de avantajele muncii laolaltă au format 4 întovărășiri agricole. Suprafața de teren arabil adusă în întovărășire se ridică la 492 ha.*

CU VENITURI DIN GOSPODĂRIA COLECTIVĂ

Harnicul colectivist Anghel Ispas din comuna Conțești, regiunea București, a terminat de curînd construirea casei ce se vede în fotografie. Veniturile mari primite pentru munca în gospodăria colectivă i-au creat posibilitatea să-și facă această locuință frumoasă.

Foto: PETRE COZIA

Se pregătesc pentru însămînțările de toamnă

Intovărășiții din com. Corcova, raionul Strehaia cu adunat la un loc cantitatea de 40.850 kg de grîu pentru însămînțările de toamnă. Ei nu sînt singurii din raionul Strehaia care au strîns în comun sămînța de grîu. Exemplul lor a fost urmat și de cei din Samarinești, Croica și mulți alții.

Pe întreg raionul, întovărășiții au adunat peste 350 tone de grîu. In scopul obținerii unor producții și mai mari la ha, griul strîns va fi schimbat la bazele de recepție cu sămînță recunoscută din soiul raionat în aceste părți.

N. POPESCU
corespondent

Un BILANȚ RODNIC

Răsfoiam zilele trecute filele procesului verbal de constituire a gospodăriei agricole colective „Vasile Roaită", din comuna Ziduri, raionul Rîmnicu Sărat. In aprilie 1952, 53 de familii au strîns laolaltă 184 de ha. de pămînt, fondul de bază fiind atunci de 51.315 lei.

Au trecut 6 ani. De atunci numărul membrilor a crescut, și a crescut în același timp și averea obștească a colectiviștilor. Acum gospodăria numără 331 de familii și are o suprafață de 992 ha. de pămînt. Fondul de bază se ridică la 859.796 lei.

Din toamna anului 1957 și pînă acum, au mai intrat în gospodărie încă 105 familii, aducînd 203 ha. de teren. Comuna e aproape 90 la sută colectivizată. Grîul de pe tarlaua gospodăriei a dat în vara aceasta 1.535 kg. la ha. Cele 13 ha. de grădină, au adus pînă acum un venit însemnat și deabia s-a început desfacerea produselor. Mazărea de pe 10 ha. a fost contractată și s-a primit pe ea 17.000 lei. 9.980 kg. coreandru și 2.674 kg. de muștar, încă n-au fost valorificate. Valoarea lor se ridică la circa 35.000 lei. 12.000 kg. de floarea-soarelui, au fost de asemenea contractate, ca și sfecla de zahăr de pe cele 45 ha., pe care colectiviștii vor încasa cel puțin 500.000 lei. Colectiviștii vor încasa bani buni și de pe cartofii cultivați pe 3 hectare irigate.

Gospodăria are 30 de vaci, din care 28 cu lapte. Anul trecut cele 16 vaci au adus colectiviștilor un venit de 24.939 lei, iar porcii un venit de 26.456 lei. Anul acesta colectiviștii s-au hotărît să îngrașe 50 de porci din cei 127, iar restul să fie opriți pentru reproducție. Oile gospodăriei au adus și ele anul trecut un venit de 47.950 lei, iar în acest an veniturile vor trece de 63.000 lei.

Mergind pe linia dezvoltării fermei zootehnice, colectiviștii din Ziduri au înființat anul acesta și o crescătorie de păsări. Deocamdată au fost cumpărate 500 de puici de rasă și se tinde ca la anul să se mărească mult această crescătorie. La averea obștească a gospodăriei se mai adaugă și cei 50 de stupi, precum și cele 6 hectare de viță plantată în primăvara acestui an.

— Noi am dat o mare atenție și construcțiilor, spunea colectivistul Ion Radu. Azi avem două magazii de cereale cu o capacitate de 71 de vagoane, două pătule de porumb cu o capacitate de 22 vagoane, două grajduri pentru 100 de capete, un saivan pentru 500 oi, maternitate pentru scroafe, un coteț de 500 de păsări etc. Acum se lucrează la o nouă maternitate, pentru scroafe, care va fi dată în folosință după 1 septembrie.

Iată bilanțul rodnic al gospodăriei colective din comuna Ziduri, raionul Rimnicu Sărat.

M. IANCU

GOSPODĂRIILE AGRICOLE DE STAT AU DATORIA SĂ CONSTRUIASCĂ — REPEDE, BINE ȘI IEFTIN

In ultimul timp, șantierele de construcții din gospodăriile agricole de stat au fost aprovizionate cu materiale suficiente pentru a se putea intensifica ritmul lucrărilor începute în primăvara acestui an. Că este așa o dovedesc realizările înregistrate de unele gospodării cum ar fi cele din Iași, Bacău, Oradea, Regiunea Autonomă Maghiară etc., care într-o singură lună (iulie) au construit mai mult decît în tot cursul semestrului I al anului 1958. Cu toate acestea, pe unele șantiere ale unităților Gostat, cum ar fi în Baia Mare, București, Timișoara, lucrările de construcție se tărăgănează punînd în pericol terminarea și darea în folosință la termenele prevăzute a obiectelor respective. In cele ce urmează, redam pe scurt unele aspecte de pe șantierele de construcție ale gospodăriilor agricole de stat din mai multe regiuni ale țării.

Prin folosirea resurselor locale

La gospodăriile agricole de stat Piopșoru, Virtop, Recea și Rogova din regiunea Craiova au fost date în folosință 2 grajduri de vaci cu o capacitate de 100 de capete fiecare, precum și cîteva locuințe pentru familiști și dormitoare comune. Potrivit calculelor, un grajd de vaci a costat 180.000 lei, ceea ce revine la 1.800 lei pe cap de vacă. Așa dar, fața de baremul fixat la 2.500 lei pe cap de vacă, s-a realizat o economie de 700 lei, sau 70.000 lei la întreaga construcție. In ceea ce privește locuințele pentru familiști și dormitoarele comune, s-a obținut un preț de cost sub baremul de 800 de lei m.p. de suprafață locuibilă.

Ce a determinat realizarea acestor economii? In primul rînd folosirea materialelor din resurse locale (cărămizi fabricate în gospodării, materiale rezultate din demolări etc.). Pe lingă faptul că aceste materiale sînt mai ieftine, șantierele au putut fi aprovizionate tot timpul, asigurîndu-se executarea neîntreruptă a lucrărilor. Pe de altă parte, lucrările executîndu-se în regie și într-un termen scurt și mîna de lucru a costat mai puțin. La toate acestea mai trebuie adăugat și faptul că toate proiectele au fost realizate prin forțe proprii (potrivit proiectelor directoare trimise de Direcția construcții din Departamentul Gostat) și deci și aici au fost făcute importante economii.

• Gospodăriile agricole de stat din regiunea Constanța au produs pe plan local 2.500.000 de cărămizi. Totodată, însemnate cantități din acest material de construcție au fost înlocuite cu piatra rezultată din exploatarea unor cariere locale.

• Trusturile regionale Gostat Ploești, Cluj și Craiova au realizat pînă în prezent cel mai mare volum de construcții din planul pe 1958.

Cînd nu există îndrumare și control

Gospodăriile agricole de stat din regiunea București și-au propus ca în acest an să construiască un însemnat număr de obiecte noi. Dintre acestea, o parte au fost începute, altele nu. Astfel, deși sîntem la sfîrșitul lunii august, majoritatea pătulelor sînt încă în stare de proiecte. Exemple? Șase pătule la gospodăria din Dîlga, unul la cea din Malu și altele.

Fără îndoială că lipsa unor materiale a provocat o stagnare a ritmului de construcție în primele luni ale anului. Neînceperea lucrărilor la un mare număr de construcții nu poate fi însă justificată prin faptul că nu au fost materiale. La aceasta, au contribuit mai de grabă slaba îndrumare și lipsa de control din partea serviciului de construcții din cadrul Trustului Gostat București. Astfel, pe lingă faptul că unul dintre diriginți este oprit în permanență la București pentru a fi folosit la alte munci, nici ceilalți, ca de pildă, arhitectul Burada nu se prea îngrijesc de șantierele de care răspund. In asemenea situație mai este oare de mirare de ce se tărăgănează lucrările, sau, ceea ce este mai grav, de ce pe unele șantiere ale gospodăriilor agricole de stat din regiunea București s-au cuibărit tot soiul de paraziți, care încasează salariul de pomană, și de hoți, care jefuiesc din averea obștească?

Este adevărat că pînă la urmă, hoții sînt prinși și trimiși în judecată, așa cum s-a întîmplat, de curînd, cu tehnicianul constructor de la gospodăria din Malu, care făcea liste de plăți fictive. Se pune însă problema ca aceste furturi să fie preîntîmpinate. Ori, pentru aceasta este nevoie de un control permanent. Exercitînd o îndrumare permanentă a șantierelor de construcție și un control mai des al îndeplinirii sarcinilor, s-ar intensifica totodată și ritmul construcțiilor, ceea ce este necesar să se întîmple cît mai repede.

• Gospodăria agricolă de stat Racajdia din regiunea Timișoara are o experiență valoroasă în ceea ce privește folosirea tufului calcaros ca material de construcție. De aceea, ne surprinde faptul ca Trustul regional Gostat-Timișoara n-a făcut toate intervențiile necesare pe lingă organele locale care exploatează tuful calcaros, pentru ca acest material local de construcție să fie folosit pe scară cît mai largă.

• Nepreocupîndu-se de aprovizionarea șantierelor cu materiale de la furnizori, precum și cu o serie de materiale din resurse locale, gospodăriile agricole de stat din regiunea Baia Mare, care-și execută toate construcțiile în regie, sînt foarte mult rămase în urma cu realizarea planului de construcții pe anul 1958. E necesar să fie intensificate lucrările pe șantiere, pentru ca ceea ce nu s-a făcut pînă acum, să poată fi recuperat în timpul ce a mai rămas pînă la venirea iernii.

Repartizarea materialelor — o problemă cheie

In mod obișnuit, materialele de construcție sînt repartizate pe gospodării, sau pe grupuri de șantiere, pe baza contractelor de comenzi încheiate cu furnizorii. In cadrul Trustului Gostat-Constanța se folosește însă și un procedeu nou. Anume, a fost înființat un depozit central la Basarabi, în special pentru o serie de materiale (cherestea, ipsos și altele). De aci, materialele se difuzează la unități în funcție de necesitățile executării construcțiilor. Avantajul acestui procedeu constă în faptul că se înlătură risipa de materiale sau staționarea lor pe unele șantiere, unde nu sînt folosite, în timp ce în alte părți este nevoie de ele.

Calitatea lasă uneori de dorit

La gospodăria agricolă de stat Jidvei, din regiunea Stalin, au fost construite în acest an 5 bazine pentru depozitarea vinului. Intreprindere executantă: T.I.F. (Trustul de îmbunătățiri funciare aparținînd de Ministerul Agriculturii și Silviculturii). Bazinele au fost terminate la vreme, spre mulțumirea celor din gospodărie, care aveau acum asigurată în întregime capacitatea de depozitare a vinului rezultat din bogata recoltă de struguri a acestui an. Dar...

Cu prilejul recepției făcute s-a constatat că 2 din cele 5 bazine curg.

• In general, se constată că T.R.C.L.-urile, Ministerul Construcțiilor precum și întreprinderile Departamentelor Energiei Electrice și Poștelor și Telecomunicațiilor își execută în mod riguros sarcinile de plan. In schimb, lucrările executate de T.I.F. și în regie sînt mult rămase în urmă.

• Conducerea gospodăriei agricole de stat Marghita, din regiunea Oradea manifestă multă nepăsare față de problema construcțiilor. Nu se explică altfel, de ce, deși există materialele necesare, la pătulul de porumb început în primăvara aceasta, în ultimul timp nu s-a mai lucrat nimic.

In consecință, s-a hotărît ca T.I.F.-ul să-și repare greșeala, refăcînd tencuiala bazinelor.

Noroc că recepția s-a făcut cu apă și nu cu vin.

CONCLUZII

In urma consfătuirii de la Constanța, gospodăriile agricole de stat și-au luat încă din acest an angajamente sporite în privința măririi șeptelului și sporirii producției medii pe cap de animal. De aceea, este necesar ca ritmul de construire a grajdurilor, saivanelor, maternităților etc., să fie intensificat, pentru ca în lunile octombrie—noiembrie, cel mai tîrziu, să se poată asigura adăpostirea tuturor efectivelor. Totodată, trebuie grăbite lucrările și la celelalte obiecte, cum ar fi: pătulele pentru porumb, atelierele mecanice, remizele, alimentările cu apă, locuințele pentru muncitori etc., pentru ca și acestea să fie date în folosință la termenele stabilite. Numai în acest fel se va putea rezolva și o altă problemă de foarte mare importanță și anume, realizarea construcțiilor în limita baremurilor planificate, știut fiind că orice întîrziere a lucrărilor încarcă prețul de cost.

Este necesar ca serviciile de construcții din cadrul Trusturilor regionale Gostat să întocmească o nouă defalcare lunară a sarcinilor de plan pentru fiecare gospodărie, (sau grup de șantier) în parte, în care să cuprindă toate investițiile rămase a fi realizate potrivit planului. Totodată, să se urgenteze comandarea, preluarea și repartizarea materialelor pe șantiere, iar acolo unde este posibil, să se confecționeze o parte din aceste materiale din resurse locale. Pentru buna organizare și desfășurare a muncii pe șantiere, să fie folosiți cu mai multă operativitate diriginții de la Trusturi, prin întocmirea unor planuri mai chibzuite a deplasărilor și activității lor pe teren. O atenție deosebită trebuie acordată recepționării obiectivelor terminate, pentru ca acestea să corespundă din punct de vedere al calității, precum și acțiunii de proiectare și definitivare a planului de investiții pe anul 1959 și încheierii protocoalelor cu întreprinderile constructoare care vor realiza aceste construcții.

In cadrul acțiunii de construcție ce se desfășoară în gospodăriile agricole de stat, o importanță foarte mare trebuie să se acorde măsurilor pentru apărarea avutului obștesc. In acest scop, este necesar să se verifice cu mare atenție personalul angajat pe șantiere, să se exercite controale cît mai dese asupra situațiilor de lucrări, listelor de plăți etc., pentru a preîntîmpina orice tentativă de furt sau risipă din averea obștească.

Luînd toate măsurile necesare, folosind din plin posibilitățile locale, gospodăriile agricole de stat au posibilitatea să se achite de sarcinile ce le stau în față și anume, să construiască repede, bine și ieftin.

GH. LEU

COLABORARE

În gospodăria agricolă de stat Puchenii Mari, din raionul Ploești, se crește un mare număr de păsări. Cerințele zoo-veterinare se respectă aci cu multă grijă. Iată-l în fotografie pe medicul veterinar Ionel Pisică dînd îndrumări îngrijitoarei Maria Radu și brigadierului Gheorghe Pandele.

Foto: D. CONSTANTINESCU

Se întăresc și se dezvoltă unitățile agricole cooperatiste din raionul Slobozia

• Gospodăriile colective au mărit numărul de animale cu 455 vaci, 1372 oi, 231 scroafe etc.

• Se ridică 237 construcții pentru animale

La cîteva zile după consfătuirea de la Constanța, comitetul raional de partid Slobozia și sfatul popular raional au organizat diferite ședințe cu aparatul de partid, cu președinții sfaturilor populare comunale, secretarii comitetelor comunale de partid și cei ai organizațiilor de bază, cu președinții gospodăriilor colective, directorii de S.M.T. și G.A.S., conducătorii unităților economice din raion ș.a., pentru prelucrarea sarcinilor ce le revin în dezvoltarea agriculturii raionului. Pe baza unui studiu documentat întocmit de cîteva colective de specialiști — ingineri agronomi, zootehniști și medici veterinari care au cercetat în fiecare gospodărie colectivă posibilitățile de dezvoltare a sectorului zootehnic, comitetul executiv al sfatului popular raional a întocmit un plan de măsuri pentru dezvoltarea șeptelului în gospodăriile colective din raion.

In acest plan se prevede, de pildă, ca în anul 1958 numărul de bovine să crească de la 204 capete la 2053 capete, al porcinelor de la 1377 la 6010, al ovinelor de la 17.516 la 27.520 etc. Un asemenea plan de sporire a producției s-a întocmit și pentru sectorul vegetal. La rîndul lor, conducerile unităților agricole cooperatist-socialiste, cu sprijinul organizațiilor de bază, au întocmit, pe baza analizei condițiilor locale existente, planuri de măsuri în care s-a prevăzut concret cum vor fi traduse în viață sarcinile consfătuirii de la Constanța.

Aceste planuri de măsuri au fost analizate și dezbătute cu membrii gospodăriilor colective, ceea ce a dus la mobilizarea lor ca să mărească suprafețele cultivate cu plante aducătoare de venituri bănești, să crească mai multe animale. La propunerea organizațiilor de bază, de pildă, consiliile de conducere din mai multe gospodării colective din raion au mărit, cu aprobarea adunărilor generale, contractele încheiate pentru cultivarea de plante industriale. Astfel, gospodăria colectivă din Bucu a mai încheiat contract pentru a cultiva 100 de ha cu ricin și 100 de ha cu sfeclă de zahăr, gospodăria colectivă Gh. Lazăr a încheiat contracte pentru cultivarea a 100 ha cu ricin și 40 ha cu sfeclă de zahăr.

Un pas înainte spre realizarea sarcinilor puse de consfătuirea de la Constanța s-a făcut și în ce privește creșterea numărului de animale. După consfătuirea de la Constanța, gospodăriile colective din raionul Slobozia au mărit numărul de animale, fie prin cumpărare, fie prin oprire din tineret pentru reproducție, cu 455 vaci de lapte, 1372 ovine, 231 scroafe de prăsilă etc. Gospodăria colectivă Poiana, de pildă, a mărit numărul de vaci de lapte de la 14 la 56; G.A.C. Slobozia Nouă a cumpărat 31 vaci G.A.C. Scînteia — 32 vaci, G.A.C. Traianu — 156 oi, G.A.C. Amara — 236 oi, G.A.C. Perieți — 143 oi.

Pentru creșterea numărului de păsări, în cadrul gospodăriilor colective au fost puse în funcțiune 7 incubatoare, care au scos mii de pui de găină. De la centrul avicol Mihăilești și stațiunea experimentală Slobozia, gospodăriile colective au mai luat cîteva mii de boboci de rață. Gospodăriile colective din Buești și Marsilieni au amenajat și populat un eleșteu nou de pește.

Pentru dezvoltarea creșterii animalelor, gospodăriile colective din raionul Slobozia ridică în acest an 237 construcții diferite, în marea lor majoritate cu materiale locale.

M. TEODORU

In gospodăriile agricole colective din regiunea București ritmul însilozării nutrețurilor trebuie grăbit

In această perioadă, o sarcină importantă care trebuie să stea în atenția celor ce muncesc pe ogoare, este însilozarea unor cantități cît mai mari de furaje.

Pentru a ne da mai bine seama de modul cum se desfășoară această acțiune în regiunea București, am vizitat zilele trecute cîteva unități agricole cooperatiste. In multe locuri, acolo unde organele agricole și de stat au privit cu toată răspunderea importanța acțiunii de însilozare a furajelor s-au obținut pînă acum rezultate mulțumitoare. Pot fi date ca exemplu raioanele: Călărași, unde au fost însilozate în gospodăriile colective 3.572 tone de furaje, Slobozia cu 3.037 tone, Urziceni cu 1.020 tone și altele.

Nu la fel de bine stau lucrurile în raioanele Brănești, Titu și Răcari. Ne așteptam ca în gospodăriile agricole colective din aceste raioane acțiunea de însilozare să se desfășoare din plin, dat fiind faptul că porumbul a ajuns în faza de coacere lapte-ceară. Din păcate în cele 13 unități cîte există în raionul Brănești, de pildă, nu se însilozase pînă la data de 21.VIII a.c., decît cantitatea de 20 tone.

Această situație nu este întîmplătoare. Ea se datorește în primul rînd lipsei de preocupare a sfaturilor populare comunale și a organelor agricole care aveau datoria să îndrume și să sprijine pe colectiviști să însilozeze cît mai multe nutrețuri. In comuna Afumați, gospodăria agricolă colectivă „Al II-lea Congres al P.M.R." care are circa 60 taurine n-a însilozat nici o tonă de porumb furajer din cele 100 planificate.

In raionul Titu organele agricole (șeful secției agricole raionale ing. Iustin Istrătescu) tărăgănează lucrarea pe motivul că în gospodăriile colective porumbul furajer încă nu-i bun de însilozat. Realitatea de pe teren însă este cu totul alta. Porumbul însămînțat pentru siloz a ajuns de acum în faza de coacere lapte-ceară. Adevărata cauză a nerealizării planului la însilozări în gospodăriile colective din raionul Titu trebuie pusă pe seama ușurinței cu care privesc organele agricole și de stat această acțiune. In loc ca tehnicienii și inginerii agronomi și zootehniști să fie mobilizați pentru a îndruma și sprijini pe colectiviști să amenajeze gropile pentru siloz și să însilozeze porumbul furajer, aceștia sînt chemați deseori la diferite ședințe la raion. Cu multă nepăsare privește această importantă sarcină însuși tov. Stan Mihai, tehnicianul cu baza furajeră de la raion, care nu cunoaște nici măcar cantitatea necesară de nutrețuri ce trebuie însilozată în fiecare gospodărie colectivă.

Asemenea situații necorespunzătoare se întîlnesc și în raioanele Răcari, Lehliu, Olteni, Drăgănești Vlașca, Tr. Măgurele, Videle și Zimnicea, unde au fost însilozate cantități de nutrețuri mult prea mici față de cele planificate.

Ținînd seama că în urma consfătuirii de la Constanța majoritatea gospodăriilor colective din regiunea București și-au mărit numărul de vite cărora trebuie să li se asigure nutrețuri suficiente, este necesar ca organele agricole și de stat din regiune să ia măsuri pentru intensificarea ritmului însilozărilor în aceste unități. Odată cu porumbul furajer se va însiloza și porumbul compromis din cultura pentru boabe. Nu mai puțină grijă trebuie acordată repartizării și folosirii cu randament maxim a tocătorilor de nutreț. De asemenea, S.M.T.-urile din regiune care au posibilități trebuie să adapteze batozele reformate de cereale, transformîndu-le în tocători.

De felul cum vor fi îndrumate și sprijinite unitățile agricole cooperatist-socialiste din regiunea București în acțiunea de însilozare a furajelor, depinde în mare parte asigurarea furajelor necesare animalelor pe perioada de iarnă.

T. BILBIE

Sărbătorirea zilei de 23 August peste hotare

U.R.S.S.

Poporul sovietic prieten a participat frăţeşte la cea mai mare sărbătoare a poporului nostru. Ziarul „Pravda" din 23 august a publicat un amplu articol al tov. Gheorghe Gheorghiu-Dej, prim secretar al C. C. al P.M.R., intitulat „Sub steagul socialismului — spre noi victorii!" şi numeroase alte materiale consacrate Republicii Populare Romîne. La televiziune, în zilele ce au precedat marea sărbătoare s-a desfăşurat o săptămînă a filmului romînesc. La radio Moscova este în curs de desfăşurare săptămîna muzicii romîneşti.

Adunarea festivă ce a avut loc vineri seara în Sala coloanelor din Moscova şi recepţia oferită sîmbătă de Mihail Dalea, ambasadorul extraordinar şi plenipotenţiar al Republicii Populare Romîne în U.R.S.S., s-au desfăşurat în aceeaşi atmosferă de caldă prietenie. In cursul recepţiei Mihail Dalea şi F. R. Kozlov, prim-vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri al U.R.S.S. au rostit cuvîntări.

INDIA

Preşedintele Partidului Congresului Naţional Indian, U. N. Dhebar, a trimis Ambasadei R.P. Romîne la New Delhi o scrisoare în care felicită poporul romîn cu prilejul zilei eliberării.

Asociaţia de prietenie Romînia-India a organizat o vitrină de artizanat şi publicaţii romîneşti în centrul oraşului, pentru a marca ziua naţională a Romîniei.

R. P. CHINEZĂ

Ziarele au publicat cuvîntarea rostită la posturile de radio de către T. Rudenco, ambasadorul R. P. Romîne la Pekin şi numeroase alte materiale despre succesele obţinute de poporul romîn de la eliberarea patriei. La concertul organizat cu participarea pianiştilor chinezi, ce vor lua parte la Concursul Internaţional Enescu, a asistat un public numeros. Au fost prezenţi Ciang-Gi-sian, vicepreşedinte al Comitetului pentru relaţiile culturale cu străinătatea şi T. Rudenco.

R. P. UNGARĂ

In zilele de 22 şi 23 august în R. P. Ungară au continuat să aibă loc manifestări în cinstea celei de a 14-a aniversări a eliberării Romîniei. In seara de 22 august postul de radio Kossuth a transmis cuvîntarea ambasadorului R.P. Romîne la Budapesta. In aceeaşi seară, ambasadorul Ion Popescu, a oferit un cocktail în cinstea sărbătorii naţionale a poporului romîn. Au participat tovarăşii Apro Antal, Biszku Bela, Marosan György, Somogyi Miklos, membri ai Biroului Politic al C.C. al P.M.S.U., membri ai C. C. al P.M.S.U., ai guvernului şi ai Prezidiului Adunării de Stat, fruntaşi ai vieţii politice, economice şi culturale din R. P. Ungară.

O.N.U.

Mihai Magheru, reprezentantul permanent al R.P. Romîne la O.N.U. a oferit o recepţie cu prilejul celei de a 14-a aniversări a eliberării Romîniei. La recepţie au participat miniştri de Afaceri Externe, reprezentanţi diplomatici şi personalităţi politice prezente la recenta sesiune extraordinară a Adunării Generale a O.N.U. Au luat parte şi numeroşi funcţionari superiori ai O.N.U.

FRANŢA

In saloanele Legaţiei romîne din Paris a avut loc o recepţie oferită de Mircea Bălănescu, trimis extraordinar şi ministrul plenipotenţiar al R. P. Romîne în Franţa, cu prilejul celei de a 14-a aniversări a eliberării Romîniei de sub jugul fascist. La recepţie a participat d'Harcourt, reprezentantul Ministrului Afacerilor Externe al Franţei, numeroşi diplomaţi şi oameni de cultură şi artă francezi. A fost prezentat un program artistic în cadrul căruia şi-a dat concursul şi solistul romîn Dan Iordăchescu. Recepţia s-a desfăşurat într-o atmosferă cordială.

DIN R. P. ALBANIA

In vizită la cooperativa agricolă „VIAŢA NOUĂ"

După cîţiva ani de absenţă, am vizitat nu de mult cooperativa agricolă „Viaţă Nouă" din raionul Luşnia. Trebuie să mărturisesc că am rămas înmărmurit de schimbările survenite în ultimii ani. Denumirea de „Viaţă Nouă" pe care şi-a ales-o cooperativa are aci un înţeles profund. Totul aci este nou; şi în primul rînd casele noi au înlocuit definitiv colibele. Să nu fiţi uimiţi de ceea ce am să vă spun: pentru prima oară în istoria comunei Kosove casele au coşuri prin care iese fumul. Acum, să nu credeţi cumva că locuitorii nu ştiau faptul că orice casă are nevoie de coş. Dar beiul, proprietarul tuturor pămînturilor interzisese construirea coşurilor la case deoarece... nu suferea fumul. Mi-a trebuit multă vreme pînă ce am dat de urma unei colibe părăsite pentru ca s-o fotografiez.

— Ai venit la timp — a spus surîzînd cooperatorul Arşi Muska. Zilele astea o dărîmăm. Nici măcar de grajd nu-i bună.

De la noua casă a lui Muska am urcat pe culmea unei coline acoperite cu măslini de curînd plantaţi. Din vîrf, se văd noile case clădite după un plan sistematic, înconjurate de multă verdeaţă.

Am stat de vorbă cu mulţi membri ai cooperativei. I-am întrebat: „Care sînt transformările ce au avut loc în viaţa şi în munca dumneavoastră?" Răspunsurile au fost diferite. Unul mi-a mărturisit bucuria pe care o are că fiul său a absolvit şcoala de tehnicieni agricoli, altul despre minunia de a-şi fi clădit o casă nouă şi aşa mai departe. In biroul preşedintelui cooperativei m-am întîlnit cu Vanghel Liko. L-am rugat şi pe el să-mi vorbească despre viaţa sa.

— Cu plăcere — mi-a răspuns. Trebuie să-ţi spun însă că nu ştiu de unde să încep... Ne-am construit case cu toţii, ne-am cumpărat mobilă frumoasă şi multe altele. Mă vei întreba: de unde au cooperatorii atîţia bani? Iată, eu îţi voi da un singur exemplu. In cursul unui singur an cooperatorul Seliman Hodja a primit cereale şi bani în asemenea cantităţi încît şi-a permis să-şi cumpere mobilă, să trăiască bine şi să depună şi o sumă frumuşică la Casa de Economii.

După ce mi-a mai dat şi alte exemple, Liko mi-a vorbit despre planurile de viitor ale cooperatorilor. In comună se va mai construi o clădire pentru o şcoală elementară şi una pentru o şcoală medie, o creşă pentru copii, o brutărie modernă, o casă de cultură, grajduri noi, magazii pentru cereale, se va asfalta şoseaua principală etc.

Aceasta-i viaţa de azi a cooperatorilor din Kosove. Mîine, cooperativa agricolă „Viaţă Nouă" va fi mai frumoasă şi mai bogată. Şi toate acestea oamenii ştiu că le datorează Partidului lor, la îndemnul căruia construiesc cu energii mereu sporite viaţa nouă, socialismul.

(Traducere din „L'Albanie Nouvelle")

Realităţi din agricultura Portugaliei

In vreme ce ţăranii din Portugalia — ca şi din alte ţări capitaliste — sărăcesc din ce în ce mai mult, fiind nevoiţi să-şi vîndă pămînturile spre a putea trai, marii moşieri îşi măresc neîncetat proprietăţile.

După ultimele statistici, în prezent în Portugalia există 336 proprietăţi, cu mai mult de 1.000 de hectare fiecare, între care 11 cu peste 5.000 ha şi 3 cu peste 10.000 ha. Unii moşieri posedă la un loc cu mult mai mult pămînt decît o comună întreagă. De exemplu, moştenitorii moşierului Comparta, posedă nu mai puţin ca 15.000 hectare. Cei ai altui moşier, Palma, aproape 17.000 ha etc.

Pentru a ne face o idee despre diferenţa enormă ce există între suprafeţele moşiilor şi mica proprietate ţărănească vom da cîteva exemple. In provinciile Alta, Baixo, Alentejo, Ribatejo şi Algarve există 51.160 de proprietăţi cu mai puţin de un hectar fiecare, însumînd aproximativ 23.600 ha — alături de 3.278 de proprietăţi, cu o suprafafaţă totală de 1.731.100 ha.

Aşadar, din totalul suprafeţei de 1.759.100 ha, abia 1 la sută revine celor 91 la sută din locuitorii satelor, în vreme ce 99 la sută aparţine unui număr infim de moşieri.

Dacă se are în vedere că în unele districte ale Portugaliei, cum sînt: Beja, Setubal, Lisabona, Santarema şi Castelo Branco — există numeroase comune unde predomină moşiile, se poate lesne vedea că un pumn de mari proprietari sînt în realitate stăpînii absoluţi ai pămîntului din această ţară. (De altfel, calculele cele mai precise arată că 5.000 de mari proprietari posedă aproape jumătate din tot pămîntul Portugaliei).

La acestea mai trebuie adăugat şi faptul că mai mult de 500.000 de muncitori agricoli nu posedă nici o singură brazdă de pămînt.

Dominaţia marilor moşieri este una din cauzele principale ale rămînerii agriculturii Portugaliei într-o stare de cruntă înapoiere.

Cît priveşte creşterea animalelor, în Portugalia se poate vorbi de o adevărată catastrofă naţională. Incă dinaintea ultimului război mondial, nu exista în Europa vre-o altă ţară unde să existe proporţional cu suprafaţa teritoriului, atît de puţine animale (14 capete de animale la 1.000 de ţărani). După război, această stare de lucruri s-a agravat şi mai mult.

Marii proprietari de pămînt din Portugalia lasă mari suprafeţe ce le aparţin necultivate, în vreme ce ţăranii se zbat în mizerie, neavînd la îndemînă decît petecile mici de teren, la mari distanţe unele de altele. Din cauza nevoilor tot mai mari, ţăranii sînt nevoiţi să vîndă recoltele uneori chiar înainte de cules. In felul acesta, marii proprietari şi speculanţii cumpără grîne şi fructe pe preţuri extrem de mici şi revînd produsele înzecit.

Cît priveşte impozitele, în Portugalia micii ţărani plătesc proporţional de 10 şi de 20 de ori mai mult ca marii proprietari. Sindicatele şi federaţiile agricole nu luptă împotriva acestei stări de lucruri, deoarece se află în mîinile moşierilor şi servesc numai ca instrumente pentru fixarea preţurilor ce convin acestora.

Toate aceste cauze fac ca numărul gospodăriilor ţărăneşti să scadă neîncetat. In 13 ani, de pildă, în Portugalia au dispărut 633.000 de gospodării rurale, ţăranii fiind siliţi să-şi vîndă pămîntul spre a-şi plăti datoriile şi devenind proletari agricoli. Aceştia sînt obligaţi să muncească din greu împreună cu femeile şi copiii lor pe moşii. Ei locuiesc adeseori în simple barăci şi cabane insalubre, lipsite de cel mai elementar mobilier, de lumină etc.

SPORT

Duminică s-a desfăşurat în ţară, prima etapă a campionatelor republicane de fotbal, divizia A şi B, care au furnizat o serie de meciuri spectaculoase şi ne referim în special la întîlnirile dintre echipele din prima divizie, Ştiinţa Cluj — C.C.A. terminat cu un rezultat de egalitate (1—1) şi Petrolul Ploeşti — Jiul Petroşani, scor final 3—0. In general ca la orice început de sezon, s-au remarcat o serie de lipsuri în pregătirea echipelor. Iată şi celelalte rezultate, din prima divizie: Rapid—U. T. A. 2—1; Farul Constanţa — Dinamo Bacău 0—2; Ştiinţa Timişoara — Progresul Bucureşti 1—1 şi Dinamo Bucureşti — Steagul Roşu 6—0.

★

In cadrul campionatelor mondiale de tir care se desfăşoară la Moscova, trăgătorii romîni Constantin Antonescu şi Marin Ferecatu au repurtat un frumos succes, cucerind două titluri de campioni mondiali. Constantin Antonescu s-a clasat pe primul loc la proba armă liberă calibru mare (poziţia în picioare) cu 367 puncte, egalînd recordul R. P. R., iar Marin Ferecatu a ocupat primul loc la proba armă liberă, calibru redus (meci englez) juniori, cu 588 puncte, stabilind un nou record mondial.

Succese însemnate ale forţelor păcii

Sesiunea specială extraordinară a Adunării Generale a O. N. U.

Lucrările sesiunii speciale extraordinare a Adunării Generale a O.N.U. s-au încheiat. Rezultatul acestor dezbateri constituie un însemnat succes al forţelor păcii din întreaga lume. A fost adoptată în unanimitate rezoluţia celor zece state arabe care cer secretarului general al O.N.U. să întreprindă acţiuni practice pentru sprijinirea scopurilor şi principiilor Chartei în ce priveşte Libanul şi Iordania. Imbucurător este faptul că această rezoluţie prevede retragerea cît mai grabnică a trupelor americane şi engleze din Liban şi Iordania.

Este ştiut faptul că timp de aproape două săptămîni, diplomaţia americană a făcut fel şi fel de manevre pentru a abate atenţia Adunării Generale de la problema principală, aceea a retragerii trupelor agresoare. Cei ce au tras sforile din scenă şi din culise constată acuma cu regret că au dat greş. Pentru a salva prestigiul S.U.A. şi pentru a camufla această retragere forţată, J. F. Dulles a susţinut că proiectul celor 10 ţări arabe nu se deosebeşte prea mult de cel norvegian, adică de acel proiect ce fusese pregătit din umbră de agresorii americani. Secretarul de stat al S.U.A. a declarat că deşi preferă formulările proiectului de rezoluţie norvegian, delegaţia americană va vota pentru proiectul de rezoluţie al ţărilor arabe.

Ministrul Afacerilor Externe al U.R.S.S., A. A. Gromiko, luînd cuvîntul înaintea operaţiilor de votare şi-a exprimat deplina mulţumire pentru faptul că în cursul dezbaterilor, majoritatea covîrşitoare a statelor s-au pronunţat pentru retragerea imediată a trupelor agresoare din Liban şi Iordania. Rezoluţia arabă, deşi are formulări întrucîtva neprecise, corespunde sarcinii principale ce a stat în faţa Adunării Generale şi coincide de fapt cu propunerea Uniunii Sovietice.

„Am vrea să ne exprimăm speranţa, a spus A.A. Gromîko, că S.U.A. şi Anglia nu vor încerca sub diferite pretexte, invocînd diverse motive lipsite de temei, să tărăgăneze retragerea trupelor americane şi engleze şi să meargă astfel împotriva hotărîrii Adunării Generale.

Dacă guvernele S.U.A. şi Angliei nu ar ţine seamă în mod serios de această hotărîre şi ar tărăgăna sub diverse pretexte retragerea trupelor lor de pe teritoriile Iordaniei şi Libanului, guvernul sovietic consideră necesar să declare de pe acum că va ridica din nou această problemă în faţa O.N.U. în cadrul sesiunii ordinare a Adunării Generale".

Experienţele cu armele nucleare să înceteze pretutindeni

Din Geneva se anunţă că la 21 august şi-a încheiat lucrările conferinţa experţilor tehnici pentru studierea metodelor de detectare a exploziilor nucleare. Conferinţa a aprobat raportul experţilor care urmează să fie prezentat spre examinare guvernelor şi a adoptat un comunicat.

După cum se ştie, lucrările conferinţei au durat cîteva săptămîni, timp în care s-a făcut un schimb de păreri asupra diferitelor metode de detectare a exploziilor nucleare. Conferinţa a ajuns la concluzia că metodele de detectare a exploziilor nucleare, existente în momentul de faţă, permit să se detecteze în anumite limite aceste explozii. Conferinţa recomandă aplicarea acestor metode în sistemul de control. Ea constată că aplicarea concomitentă a diferitelor metode uşurează considerabil detectarea exploziilor nucleare. Conferinţa a adoptat de comun acord o concluzie cu privire la utilarea tehnică a sistemului de control necesar descoperirii şi identificării exploziilor nucleare.

In comunicatul adoptat se subliniază că din punct de vedere tehnic este posibilă instituirea unui sistem de control pentru constatarea încălcărilor unui eventual acord cu privire la încetarea generală a experimentării armei nucleare. Experţii, arată comunicatul, au ajuns la concluzia că sistemul de control trebuie să fie condus de un organ internaţional de control care să asigure coordonarea activităţii sistemului de control şi funcţionarea acestuia, astfel încît el să satisfacă cerinţele necesare.

Prin concluziile la care a ajuns, conferinţa de la Geneva a recunoscut teza susţinută din totdeauna de Uniunea Sovietică cu privire la posibilitatea detectării experienţelor cu armele atomice şi cu hidrogen. Oamenii iubitori de pace din întreaga lume care au luptat şi luptă cu hotărîre pentru a se pune capăt experienţelor nucleare salută cu bucurie rezultatele la care a ajuns conferinţa. Ca un rezultat direct al luptei popoarelor împotriva armelor atomice şi cu hidrogen şi ca urmare a concluziilor la care au ajuns experţii întruniţi la Geneva este faptul că S.U.A. au fost nevoite să anunţe suspendarea pe timp de un an a experienţelor nucleare. Intr-o declaraţie oficială a preşedintelui S.U.A., Eisenhower, se spune că S.U.A. sînt gata să intre „repede" în tratative cu U.R.S.S. şi Anglia în vederea realizării unui acord cu privire la încetarea provizorie a experienţelor cu arma nucleară şi la instituirea unui control internaţional pe baza raportului participanţilor la tratativele de la Geneva.

In declaraţie se spune de asemenea că S.U.A. sînt gata să înceapă aceste tratative la 31 octombrie. După cum se arată în declaraţie, de la începerea tratativelor Statele Unite vor fi gata ca pe termen de un an să se abţină de la noi experienţe cu armele atomice şi cu hidrogen, cu condiţia ca Uniunea Sovietică să nu reia experienţele.

Evenimentele arată astfel cît se poate de limpede cît de justă este politica externă a U.R.S.S. şi ce mare însemnătate au pentru întărirea păcii şi slăbirea încordării internaţionale iniţiativele luate de Uniunea Sovietică. O însemnătate excepţională are în această privinţă pilda dată de U.R.S.S. care în primăvara acestui an a luat hotărîrea de a înceta unilateral experienţele cu armele nucleare. Uniunea Sovietică a deschis astfel omenirii calea salvării de primejdia războiului atomic. Hotărîrea luată de U.R.S.S. a întărit lupta forţelor mondiale ale păcii, le-a dat posibilitatea să obţină noi succese pe calea spre evitarea unui pustiitor război nuclear.

De ce scade populaţia agricolă a Austriei

Exodul ţăranilor din Austria către oraşe, a devenit în ultima vreme o problemă de cea mai mare actualitate. Din 1937 pînă în prezent, mai bine de 100.000 oameni ai muncii din agricultură au părăsit satele. In ansamblu, populaţia agricolă a acestei ţări a scăzut în ultimii şapte ani de la 45 la sută, la 22 la sută.

Cauzele principale ale acestei stări de lucrări constă în condiţiile grele de viaţă ale ţăranilor şi muncitorilor agricoli şi lipsei unei reforme agrare, în ciuda faptului că s-a recunoscut pe deplin necesitatea ei.

Despre această problemă de altfel aproape că nici, nu se mai vorbeşte în Austria, deoarece conducerea Partidului Popular Austriac, a cărei majoritate este formată din marii moşieri, nu mai vrea să ştie azi nimic de promisiunile ce li s-au făcut ţăranilor în 1946.

Nici partidul catolic din Austria nu are faţă de problema reformei agrare vre-o atitudine mai binevoitoare. Ceva mai mult, autorităţile au o comportare de a dreptul ostilă faţă de cei care au primit pămînt, — atunci cînd trupele sovietice se aflau în Austria.

In fosta zonă de ocupaţie sovietică mai mult de un milion de muncitori agricoli, ţărani săraci şi mici fermieri au primit atunci pămînturi în arendă. Au fost împărţite în deosebi acele pămînturi considerate „proprietate germană" a căror proprietari erau în majoritate junkeri bogaţi. Dar contractele de arendare au fost anulate de către guvernul austriac şi mai mult de 1.000 de mici fermieri au fost ameninţaţi să fie expulzaţi de pe pămînturile lor.

Circa 200 de fermieri şi-au pierdut deacum pămînturile primite, iar mai multe sute de ţărani şi fermieri au fost expulzaţi de către marii moşieri care au revenit în ţară. Alte mii de fermieri au trebuit să renunţe la prelungirea contractelor de arendare din cauza ameninţărilor venite din partea marilor proprietari de pămînt.

O mulţime de prinţi şi de baroni mişună azi în Austria. Familiile princiare de Cobourg şi Georg Sachsen-Meiningen, baronul Karl von Pfelten, baronul Nagel Dornick, prinţul De Salmitorstmar etc. îşi dispută pămînturile austriace cu nobilimea indigenă, cu Metternichii, cu cei din familia de Starhemberg etc.

Marii moşieri încearcă pe baza noii legi asupra aplicării contractelor de stat (lege ce intră în contradicţie cu obligaţiile anterioare ale contractelor de stat) să pună mîna pe gospodăriile agricole înfiinţate şi să-şi mărească proprietatea lor sub masca unei aşa zise „reforme agrare paşnice".

Micii fermieri, presaţi de nevoi sfîrşesc prin a-şi vinde pămîntul marilor proprietari.

Invăţînd din recomandările consfătuirii de la Constanţa

Repartizarea şi folosirea raţională a îngrăşămintelor în cîmpia din vestul ţării

Prof. dr. C. V. OPREA
şi ing. V. ROŞA
de la Institutul Agronomic Timişoara

Una din pîrghiile însemnate pentru sporirea producţiei agricole este folosirea pe scară largă şi raţională a îngrăşămintelor. Acest fapt a fost subliniat cu tărie în raportul tovarăşului Gheorghe Gheorghiu-Dej la consfătuirea de la Constanţa, scoţîndu-se în evidenţă necesitatea utilizării îngrăşămintelor, îndeosebi a celor chimice, cît mai chibzuit, în funcţie de sol, plantă şi condiţiile naturale locale.

Dacă analizăm felul cum sînt folosite în prezent îngrăşămintele naturale şi chimice pe solurile din cîmpia de vest a ţării constatăm o serie de fapte bune, dar şi rele din care se pot trage învăţăminte preţioase pentru viitor. Astfel se observă că, peste tot acolo unde există preocupare pentru aplicarea corespunzătoare a îngrăşămintelor naturale şi chimice se obţin rezultate din cele mai bune. Gospodăria agricolă colectivă din comuna Berveni, regiunea Baia Mare, de pildă, obţine în fiecare an cu ajutorul îngrăşămintelor producţii record de circa 3-4 vagoane cartofi, 7.000 kg. cînepă tulpini, 4—5000 kg. porumb boabe la ha. etc. La gospodăria de stat Oradea s-a reuşit să se recolteze de pe aluviuni podzolite îngrăşate, 10.000 kg. porumb la ha., iar la staţiunea experimentală pentru cultura porumbului din Timişoara, de pe lăcovişti, 2.500 kg. grîu la ha.

Asemenea rezultate bune au încurajat numeroase unităţi agricole socialist-cooperatiste din Banat să facă eforturi pentru procurarea şi folosirea pe scară cît mai largă a îngrăşămintelor. Un fapt bun în această privinţă îl constituie preocuparea foarte serioasă a organelor de partid şi de stat din regiunile Baia Mare şi Oradea de a da îndrumări şi a lua măsuri pentru aplicarea cît mai raţională a îngrăşămintelor.

Cu toate că în regiunea Timişoara îngrăşămintele se folosesc în proporţie destul de mare, trebuie arătat că în modul lor de aplicare se întîlnesc încă unele nepotriviri. Astfel, îngrăşămintele se întrebuinţează în mai mare măsură tocmai în zona solurilor cernoziomice care au un potenţial ridicat de fertilitate şi mai puţin în zona lăcoviştilor, aluviunilor şi podzolurilor. Această situaţie este pusă în evidenţă şi de numărul mare al platformelor de bălegar ce se găsesc la capătul tarlalelor în zona solurilor cernoziomice (Gearmata, Jimbolia) ceea ce nu se întîlneşte în zona lăcoviştilor, aluviunilor şi podzolurilor. Aici gunoiul de grajd se foloseşte aproape exclusiv în grădinile de legume şi în parte, în livezi.

Trebuie adăugat că o bună parte din solurile aflate în cîmpia de vest cum sînt: sărăturile, lăcoviştile şi podzolurile, au nevoie pe lîngă îngrăşăminte şi de amendamente pentru corectarea acidităţii lor; această problemă a fost însă dată uitării aproape în întregime. Astfel acţiunea pornită acum 2-3 ani de Trustul regional Gostat Timişoara de a se aplica amendamente (spumă de var) pe suprafeţe întinse n-a fost continuată, deşi spuma de var se poate procura gratuit şi în cantităţi mari de la fabricile de zahăr.

In multe locuri în cîmpia din vestul ţării, îngrăşămintele se folosesc încă neştiinţific şi mai mult la voia întîmplării. Se obişnuieşte în unele locuri să se dea aceleaşi doze de îngrăşăminte chimice (150—200 kg. la ha.) pe toate solurile şi la toate culturile, fapt care duce la scăderea coeficientului de rentabilitate al îngrăşămintelor folosite, la stricarea însuşirilor fizico-chimice ale solurilor şi în cele din urmă la micşorarea producţiei.

Avînd în vedere rolul însemnat pe care îl au îngrăşămintele în sporirea cantitativă şi calitativă a producţiei agricole, am socotit că este bine ca în cele ce urmează să facem cîteva precizări asupra felului cum trebuie utilizate îngrăşămintele în partea de vest a ţării. Aceste indicaţii se întemeiază pe rezultatul cercetărilor făcute cu îngrăşăminte de către Institutul agronomic şi staţiunile experimentale agricole din această parte a ţării, precum şi pe observaţiile de producţie culese din diferite unităţi agricole socialist-cooperatiste. S-a ţinut seama de asemenea de complexele de soluri existente în zonele agricole de aici, ca şi de microclimatul acestora.

Vom începe cu complexele de soluri proprii cîmpiei joase şi umede. Aici se întîlnesc lăcoviştile şi solurile lăcoviştite, solurile aluvionare şi sărăturile.

Lăcoviştile sînt soluri grele, impermeabile, umede şi reci, foarte greu de lucrat. Au o fertilitate naturală mare şi sînt bine aprovizionate cu substanţe nutritive, care însă sînt foarte greu folosite de plantă. Pe aceste soluri sporurile de recoltă la cereale şi alte culturi, obţinute în urma folosirii îngrăşămintelor nu sînt prea mari. Pe lăcovişti mărirea producţiei se datoreşte mai mult lucrării solului decît îngrăşămintelor. Arăturile adînci de 30—35 cm. înlesnesc dospirea stratului arabil, ceea ce are drept urmare dezvoltarea unor intense procese de mineralizare a materiei organice, deci îmbogăţirea pămîntului în substanţe nutritive. Acest fapt a dus la concluzia că o arătură adîncă şi bine executată pe lăcovişti, echivalează cu o îngrăşare puternică a solului.

Pentru lăcovişti cel mai potrivit îngrăşămînt este gunoiul de grajd semifermentat care trebuie dat în doze de 30—40 tone la ha; în felul acesta se obţin recolte foarte bune timp de 3—4 ani. Se pot da şi cantităţi mai mici: 15—20 tone la ha gunoi de grajd în amestec cu îngrăşăminte minerale. Dintre îngrăşămintele minerale, cele azotoase aplicate în doze moderate dau rezultate satisfăcătoare, pe cînd îngrăşămintele fosfatice şi potasice administrate singure pe lăcovişti n-au nici un efect la cereale şi porumb; dimpotrivă la doze mai mari se ajunge la scăderi de producţie.

Cercetările şi observaţiile de pînă acum pe lăcovişti duc la următoarele concluzii practice: lăcoviştele trebuie îngrăşate la 4—5 ani cu 30—40 tone gunoi de grajd sau în lipsa acestuia cu 300 kg. azotat de amoniu (nitrat de calciu mai ales) la ha şi 150 kg. superfosfat la ha date toamna pentru porumb şi prăşitoare. Pentru sfecla de zahăr şi uleioase se mai adaugă 100 kg sare potasică la ha. Pentru cerealele de toamnă este indicată aplicarea a 20 tone gunoi de grajd fermentat sau 200 kg azotat şi 200 kg superfosfat la ha, date toamna la semănat. Este de asemenea potrivit ca lăcoviştele să fie amendate odată la 8—10 ani cu 5.000 kg la ha Ca 0 sau 10.000 kg. la ha spumă de var de la fabricile de zahăr.

Solurile aluvionare în diferite stadii de solificare constituie de asemenea o grupă însemnată în cîmpia de vest a ţării. Acestea au în general puţin humus şi sînt sărace în elemente hrănitoare, în afară de potasiu. Ele se caracterizează printr-o fertilitate foarte diferită, cele lutoase sau luto-argiloase fiind în general mai fertile.

Experienţele au arătat că pe aceste locuri, îngrăşămintele minerale azotoase şi fosfatice, administrate împreună în cantităţi moderate (150 kg. la ha azotat de amoniu şi 200 kg la ha superfosfat), dau la grîul de toamnă sporuri de 20—40 la sută.

Dintre îngrăşămintele minerale date singure, azotatul de amoniu şi cianamida de calciu au mărit recolta la ovăz şi grîu cu 10—20 la sută. Ingrăşămintele fosfatice dau sporuri de recolte neînsemnate. Grîul cultivat la Siniob, regiunea Oradea, în 1955 pe sol aluvionar îngrăşat cu 10—15 tone gunoi de grajd a dat o recoltă de 2.300—3.400 kg la ha.

Sfecla de zahăr cultivată la Secusigiu-Timişoara, pe o aluviune îngrăşată cu 30 tone gunoi de grajd la ha, a dat recolte de 3—4 vagoane la ha. Experienţele şi observaţiile de pînă acum arată că pe solurile aluvionare trebuie folosite la cultura cerealelor cîte 15—20 tone gunoi de grajd odată la 4—5 ani şi în fiecare an cîte 150 kg. la ha superfosfat şi 100 kg la ha azotat de amoniu. Pentru prăşitoare se recomandă 25—30 tone gunoi de grajd la ha, bine fermentat, dat la 4—5 ani la care se adaugă în fiecare an 200 kg la ha superfosfat şi 200 kg la ha azotat.

O altă grupă de soluri care trebuie îngrăşate cu multă atenţie este acea a sărăturilor. Ele sînt neproductive sau foarte slab productive. In marea lor majoritate sînt întrebuinţate ca păşuni de pe care se obţin în mod obişnuit cel mult 400—600 kg masă verde la ha. Amendamentele şi îngrăşămintele folosite cu chibzuială pe aceste soluri dau rezultate foarte bune. Rezultatele experienţelor obţinute la staţiunea experimentală pentru ameliorarea sărăturilor din regiunea Oradea şi la gospodăria de stat Salonta au scos în evidenţă efectul deosebit pe care îl au gunoiul de grajd, mustul de bălegar şi unele îngrăşăminte minerale (azotatul de amoniu şi superfosfatul) administrate împreună cu amendamente ca spuma de var, praful de fosfo-ghips, praful de lignit etc. Astfel, la Socodor-Oradea s-au obţinut sporuri de recoltă pînă la 50 la sută pe sărăturile amendate cu praf de var şi fosfo-ghips, iar cu gunoi de grajd şi praf de var sporurile au ajuns pînă la 400 la sută. Aplicîndu-se numai praf de var 10 tone la ha s-a obţinut un spor de recoltă de 354 la sută. In anul acesta pe o suprafaţă de 5 ha sărătură tratată cu 10 tone praf de var, 10 tone fosfo-ghips şi 19 tone gunoi de grajd la ha, s-a obţinut o recoltă de 1.720 kg grîu la ha.

(Urmare în numărul viitor)

„AGRICULTURA NOUA", organ al Ministerului Agriculturii şi Silviculturii. Apare bisăptămînal. Redacţia şi Administraţia: Piaţa Scînteii, nr. 1, Bucureşti, telefon 7.60.10. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".